

(ร่าง)

แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน

พ.ศ. 2560 – 2564

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
กระทรวงศึกษาธิการ

สารบัญ

	หน้า
1. หลักการ	1
2. สถานการณ์การศึกษาเอกชน	1
3. แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคต	17
4. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผน	21
5. ยุทธศาสตร์	23
6. แนวทางการพัฒนา	24

(ร่าง) แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2560 - 2564

1. หลักการ

ด้วยประเทศไทยกำลังจะเข้าสู่ช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 – 2564 ในเดือนตุลาคม 2559 พร้อมไปกับการเข้าสู่ระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี พ.ศ. 2560 – 2579 แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2574 ประกอบกับปัจจุบัน สถานการณ์ของการศึกษาเอกชนได้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งในด้านสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม และความท้าทายตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาของประเทศ ในขณะที่สถานการณ์ภายในของระบบการศึกษาเอกชนเอง ยังต้องประสบกับปัญหาในหลายด้านที่ต้องเร่งแก้ไขอย่างเป็นระบบ ทั้งในด้านคุณภาพและโอกาสของผู้เรียน ประสิทธิภาพและศักยภาพการแข่งขันของสถานศึกษา บทบาทการมีส่วนร่วมของการศึกษาเอกชน และการบริหารจัดการการศึกษาเอกชน ดังนั้น เพื่อให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โรงเรียนเอกชน และเครือข่ายการศึกษาเอกชน มีเป้าหมายและยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เหมาะสมเพื่อรองรับกับสถานการณ์ดังกล่าว โดยที่มาตรา 14 (2) ของพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 บัญญัติให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนมีอำนาจหน้าที่ในการเสนอแนะแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนต่อคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานฯ จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการและคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2560 – 2564 เพื่อจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ เสนอต่อคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนและกระทรวงศึกษาธิการต่อไป

2. สถานการณ์การศึกษาเอกชน

ในปีการศึกษา 2558 มีจำนวนโรงเรียนและนักเรียนในการกำกับดูแล และส่งเสริมของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมเอกชน จำนวน 12,705 แห่ง นักเรียน 3,537,148 คน จำแนกเป็นโรงเรียนในระบบประเภทสามัญศึกษา 3,845 แห่ง นักเรียน 2,205,400 คน ประเภทนานาชาติ 161 แห่ง นักเรียน 44,497 คน โรงเรียนนอกระบบประเภทหลักสูตรระยะสั้น จำนวน 6,119 แห่ง นักเรียน 1,036,848 คน และสถาบันศึกษาปอเนาะ จำนวน 478 แห่ง นักเรียน 44,636 คนและศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิด (ตาดีกา) จำนวน 2,102 แห่ง นักเรียน 205,767 คน โดยในปีการศึกษา 2558 ได้มีการแยกโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 486 แห่ง ไปสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 8/2559 ลงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2559 เรื่อง การบริหารจัดการรวมสถานศึกษาภาครัฐและภาคเอกชน

2.1 สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม

2.1.1 เศรษฐกิจโลกในระยะ 5 ปีข้างหน้า ยังมีแนวโน้มขยายตัวช้าและมีความเสี่ยงจากความผันผวนในระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกในเกณฑ์สูง ซึ่งส่งผลให้ประเทศไทยต้องเผชิญกับ

ความเสี่ยงที่สำคัญ ได้แก่ ความไม่แน่นอนของการปรับเปลี่ยนทิศทางการดำเนินนโยบายการเงินของมหาอำนาจทางเศรษฐกิจ อาทิ สหรัฐฯ สหภาพยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการเงินและการประกอบธุรกิจของไทย นอกจากนี้ การเปิดเสรีทางการค้าก่อให้เกิดการแข่งขันที่รุนแรงขึ้นรวมทั้งภาคการบริการและการท่องเที่ยว ทำให้ประเทศไทยต้องมีการปรับตัวเพื่อให้สามารถแข่งขันได้

2.1.2 การวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเป็นกุญแจสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม สิ่งแวดล้อม และเปลี่ยนวิถีการดำรงชีวิตของคนในทุกสังคมทุกเพศ ทุกวัย ในช่วงที่ผ่านมาการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เช่น เทคโนโลยีสื่อสารและเทคโนโลยีชีวภาพ เป็นต้น ทำให้รูปแบบการผลิต การดำเนินธุรกิจ และการใช้ชีวิตของประชาชนเปลี่ยนแปลงไปมากอย่างรวดเร็ว มนุษย์สามารถสื่อสารทั้งภาพและเสียงได้อย่างไร้พรมแดน การทำธุรกิจและธุรกรรมบนโครงข่ายดิจิทัลเพิ่มมากขึ้น ประเทศที่ใช้เทคโนโลยีเป็นฐานการพัฒนาเศรษฐกิจทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างก้าวกระโดด เกิดสาขาอุตสาหกรรมและบริการใหม่ๆ ที่ผสมผสานการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่หลากหลายสาขา มนุษย์จะสามารถเข้าถึงข้อมูลและองค์ความรู้ได้อย่างไร้ขีดจำกัด การพัฒนาเทคโนโลยีจะส่งผลกระทบต่อการยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น อินเทอร์เน็ตกลายเป็นส่วนหนึ่งในวิถีชีวิตของทุกคน

2.1.3 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของโลก (Sustainable Development Goals: SDGs 2030) ขององค์การสหประชาชาติ 17 เป้าหมาย 169 เป้าประสงค์ เป้าหมายที่ 4 “สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต” เป้าประสงค์ที่สำคัญ ได้แก่ การสร้างหลักประกันทางการศึกษาที่มีคุณภาพ เสมอภาคและเท่าเทียมสำหรับเด็กทุกคนในทุกระดับตั้งแต่ปฐมวัยถึงอุดมศึกษา เพิ่มจำนวนครูที่มีคุณภาพ เพิ่มจำนวนเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งขจัดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา โดยคำนึงถึงสิทธิมนุษยชน ความเสมอภาคระหว่างเพศ การส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งความสงบสุข และการเป็นพลเมืองของโลก

2.1.4 การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่ 1) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ 2) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้าน และ 3) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาค และในภูมิภาคในระยะต่อไป การเปิดเสรีการค้าและบริการ ส่งผลให้แต่ละประเทศสามารถลงทุนในประเทศในภูมิภาคอาเซียน โดยบริการทางการศึกษาถือเป็นสาขาหนึ่งที่สามารถดำเนินการได้อย่างเสรีในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน รวมทั้งได้มีการจัดทำแผนการศึกษาอาเซียน พ.ศ. 2559 – 2563 (The Asean Work Plan on Education 2016 – 2020) ประเด็นสำคัญ

ได้แก่ ส่งเสริมให้เกิดความตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียนผ่านการเรียนรู้ประวัติศาสตร์และความรู้พื้นเมือง ยกกระดับคุณภาพและสร้างโอกาสการเข้าถึงการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับทุกคน โดยไม่ละเลยผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส

2.1.5 โครงสร้างประชากรไทยเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 โดยปี 2557 ประชากรวัยแรงงานจะมีจำนวนสูงสุดและเริ่มลดลงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลกระทบต่อศักยภาพการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศในระยะยาว และประชากรวัยเรียนจะลดลงอย่างต่อเนื่อง ในปี 2555 จำนวนนักเรียนรวมทุกชั้น (3-21 ปี) มี 18.2 ล้านคน และคาดว่า จะลดลงเหลือ 14.2 ล้านคน ในปี 2583

2.1.6 การปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ไทยแลนด์ 4.0 ที่ต้องปรับเปลี่ยน โครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม (Value-Based Economy) โดยมีลักษณะสำคัญคือ 1) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า “โภคภัณฑ์” ไปสู่สินค้าเชิง “นวัตกรรม” 2) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วยภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม 3) เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้า ไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้นประเทศไทยต้อง ผลักดันขับเคลื่อนการปฏิรูปในเรื่องคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ การลงทุนในการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งการสร้างโอกาสการพัฒนาและการใช้นวัตกรรมในระดับ ชุมชนและพัฒนาด้านสังคม

2.1.7 ระบบการศึกษาและการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ยังคงเป็นจุดอ่อน โดยบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริม การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า

2.1.8 คุณภาพคนไทยทุกกลุ่มวัยยังมีปัญหา ส่งผลต่อการยกระดับขีดความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศในอนาคต ทั้งเรื่องพัฒนาการและสติปัญญาตั้งแต่วัยเด็ก การขาดทักษะความรู้ ความสามารถที่ส่งผลต่อผลิตภาพแรงงานของประเทศ ปัญหาด้านสุขภาพในวัยผู้สูงอายุที่ส่งผลต่อภาระ ค่าใช้จ่ายภาครัฐ

2.1.9 คุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ของคนไทยยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ คนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น แต่เมื่อพิจารณาคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี 2558 พบว่า มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 และผลคะแนนสอบ PISA ที่อยู่ใน ระดับต่ำกว่าอีกหลายประเทศที่มีระดับการพัฒนาใกล้เคียงกัน เนื่องจากข้อจำกัดที่สำคัญของการศึกษาไทย ทั้งปัญหาเรื่องหลักสูตรและระบบการเรียนการสอนที่เน้นการท่องจำทำให้ขาดความคิดสร้างสรรค์ และ ปัจจัยสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนและครูที่มีคุณภาพยังกระจายไม่ทั่วถึงโดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกล

2.1.10 คนไทยส่วนใหญ่ยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม และไม่ตระหนักถึง ความสำคัญของการมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต และการมีจิตสาธารณะ

2.1.11 ประเทศไทยยังมีปัญหาด้านความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ในด้านรายได้โดยใน ด้านการศึกษา จากการประเมินสถานศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งสิ้น 12,230 แห่งทั่วประเทศ มีโรงเรียนที่ผ่าน

เกณฑ์ประเมินเพียงร้อยละ 69.9 เท่านั้น และยังมีความแตกต่างของ เกณฑ์การประเมินระหว่างโรงเรียนที่อยู่ในเมือง-นอกเมือง โรงเรียนที่อยู่ต่างภูมิภาค โรงเรียนที่อยู่ต่างสังกัด และโรงเรียนขนาดใหญ่-ขนาดเล็ก

2.1.12 การบริหารจัดการภาครัฐมีประสิทธิภาพต่ำ และการให้บริการประชาชนจะต้องปรับปรุงให้ได้มาตรฐานสากลเมื่อเทียบกับต่างประเทศ ซึ่งต้องเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจผ่านเทคโนโลยีและ เครื่องมือสื่อสารที่เน้นความรวดเร็วและประสิทธิภาพให้มากขึ้น

2.2 ทิศทางการพัฒนาประเทศด้านการพัฒนาคน

2.2.1 กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี พ.ศ. 2560 – 2579 กำหนดวิสัยทัศน์ “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดย คนไทยในอนาคต มีศักยภาพในการร่วมกันพัฒนาประเทศ สามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม รู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบ เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม รักชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์ ทั้งนี้ โดยการพัฒนาในช่วง 5 ปีภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 นับเป็น 5 ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีสู่การปฏิบัติ

2.2.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (2560-2564)

2.2.2.1 จุดเน้นการพัฒนาคนที่สำคัญ ได้แก่ การพัฒนากลุ่มเด็กปฐมวัยให้มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีทักษะทางสมอง ทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิตและทักษะทางสังคม เพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ การหล่อหลอมให้คนไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม คนไทยในทุกช่วงวัยเป็นคนดี มีสุขภาพที่ดีมีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม การพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถของคนในแต่ละช่วงวัย และทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 การเตรียมความพร้อมของกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศในทุกระดับและยกระดับการเรียนรู้ โดยเน้นการพัฒนาคุณภาพ ให้มีความสำคัญกับการสร้างปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตทั้งสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและการสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพดี

2.2.2.2 เป้าหมายรวมของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 คนไทยมีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ มีวินัย มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความเป็นพลเมืองตื่นรู้ มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์ มีความรับผิดชอบและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีความเจริญงอกงามทางจิตวิญญาณ มีวิถีชีวิตที่พอเพียง และมีความเป็นไทย ความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจนลดลง เศรษฐกิจฐานรากมีความเข้มแข็ง ประชาชนทุกคนมีโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากร การประกอบอาชีพ และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐานบริการและดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการ

ขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็งสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ มีระบบการผลิตและให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และมีการลงทุนในการผลิตและบริการฐานความรู้ ชั้นสูงใหม่ๆ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งกระจายฐานการผลิตและการให้บริการสู่ภูมิภาคเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจายอำนาจและมีส่วนร่วมจากประชาชน บทบาทภาครัฐในการให้บริการซึ่งภาคเอกชนดำเนินการแทนได้ดีกว่าลดลง เพิ่มการใช้ระบบดิจิทัลในการให้บริการ ปัญหาคอร์รัปชันลดลง

2.2.2.3 ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ คือ 1) ประชากรอายุ 13 ปีขึ้นไป มีกิจกรรมการปฏิบัติตนที่สะท้อนการมีคุณธรรมจริยธรรมเพิ่มขึ้น 2) เด็ก(ปฐมวัย) มีพัฒนาการสมวัยไม่น้อยกว่าร้อยละ 90 3) คะแนน IQ (เด็กวัยเรียนและวัยรุ่น) เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 4) เด็กร้อยละ 70 มีคะแนน EQ ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 5) ผลคะแนนสอบ PISA ในแต่ละวิชาไม่ต่ำกว่า 500 6) การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการอ่านหาความรู้เพิ่มขึ้น 7) การอ่านของคนไทยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 85 โดยกำหนดแนวทางการพัฒนา ดังนี้ 1) ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียนที่สอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม ความมีระเบียบวินัย จิตสาธารณะ รวมทั้งเร่งสร้างสภาพแวดล้อมภายในและโดยรอบสถานศึกษาให้ปลอดจากอบายมุขอย่างจริงจัง 2) ส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยมีการพัฒนาทักษะทางสมองและทักษะทางสังคมที่เหมาะสม 3) พัฒนาเด็กวัยเรียนและวัยรุ่นให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะการทำงานและการใช้ชีวิตที่พร้อมเข้าสู่ตลาดงาน ด้วยการปรับกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้เด็กมีการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงสอดคล้องกับพัฒนาการของสมองแต่ละช่วงวัย และเน้นพัฒนาทักษะพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ด้านวิศวกรรมศาสตร์ ด้านคณิตศาสตร์ ด้านศิลปะ และด้านภาษาต่างประเทศ และสนับสนุนให้เด็กเข้าร่วมกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียนที่เอื้อต่อการพัฒนาทักษะชีวิตและทักษะ การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง อาทิ การอ่าน การบำเพ็ญประโยชน์ทางสังคม การดูแลสุขภาพการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม การวางแผนชีวิต 4) พัฒนาศักยภาพของกลุ่มผู้สูงอายุวัยต้นให้สามารถเข้าสู่ตลาดงานเพิ่มขึ้น ด้วยการจัดทำหลักสูตรพัฒนาทักษะในการประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับวัย สมรรถนะทางกาย ลักษณะงาน และส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในการทำงานร่วมกันระหว่างรุ่น 5) ปรับระบบบริหารจัดการสถานศึกษาขนาดเล็กที่มีขนาดและจำนวนผู้เรียนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ให้มีการจัดทรัพยากรร่วมกัน ให้มีขนาดและจำนวนที่เหมาะสมตามความจำเป็นของพื้นที่และโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนวัยเด็กลดลงอย่างต่อเนื่อง 6) ปรับหลักสูตรการผลิตครูที่เน้นสมรรถนะ มีจิตวิญญาณความเป็นครู เป็นผู้แนะนำและสามารถกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน สร้างมาตรการจูงใจให้ผู้มีศักยภาพสูงเข้ามาเป็นครู ปรับระบบประเมินวิทยฐานะทางวิชาชีพให้เชื่อมโยงกับพัฒนาการของผู้เรียน

2.2.2.4 ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม กำหนดตัวชี้วัด ได้แก่ 1) อัตราการเข้าเรียนสุทธิ (ที่ปรับปรุง) ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเท่ากับร้อยละ 90 โดยไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มนักเรียน/นักศึกษาที่ครอบครัวมีฐานะทางเศรษฐกิจสังคม

และระหว่างพื้นที่ 2) สัดส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาทุกระดับชั้นผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 50 มีจำนวนเพิ่มขึ้น และความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ระหว่างพื้นที่และภูมิภาคลดลง โดยกำหนดแนวทางการพัฒนา ดังนี้ 1) การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุดให้สามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐ และมีอาชีพ ทั้งในด้านการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น การได้รับขยายการคุ้มครองทางสังคม โดยขยายโอกาสการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาอย่างต่อเนื่องโดยไม่ถูกจำกัดศักยภาพจากสภาพครอบครัว พื้นที่ และสภาพร่างกาย การดูแลนักเรียนยากจนที่อาศัยในพื้นที่ห่างไกลที่ครอบคลุมตั้งแต่การสร้างรายได้ของครัวเรือน การสนับสนุนค่าเดินทางไปยังสถานศึกษา การให้ทุนการศึกษาต่อระดับสูง เพื่อป้องกันไม่ให้นักเรียนออกจากโรงเรียนกลางคัน รวมถึงสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในพื้นที่ห่างไกล 2) การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง ตลอดจนปรับปรุงปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจ รวมทั้งกฎหมาย กฎ ระเบียบให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรม เพื่อให้ประชากรทุกกลุ่มมีโอกาสเข้าถึงบริการของรัฐและทรัพยากรอย่างเท่าเทียมกัน สามารถพัฒนาศักยภาพและยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น โครงการที่สำคัญ เช่น โครงการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาในพื้นที่ห่างไกลอย่างครอบคลุม (โครงการ Free Wifi เพื่อการศึกษาทั่วประเทศ โครงการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อติดตามเด็ก เชื่อมโยงกับฐานทะเบียนราษฎร์ และให้สถานศึกษารวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาทุกสังกัดใช้ระบบสารสนเทศเดียวกันและบูรณาการข้อมูลร่วมกัน เพื่อลดปัญหาการติดตามเด็กมาเรียนไม่ได้) โครงการบริหารจัดการงบประมาณด้านการศึกษาแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ โดยหน่วยงานต้นสังกัดต้องให้อิสระแก่สถานศึกษาในการบริหารจัดการงบประมาณมากขึ้น มุ่งเน้นที่การประเมินผลลัพธ์เป็นสำคัญ ใช้มาตรการทางการเงินเพื่อกระตุ้นคุณภาพการศึกษา และนำผลการประเมินสถานศึกษามาใช้ประกอบการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการปฏิรูประบบความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องลดสัดส่วนการใช้งบประมาณด้านอุปทาน อาทิ งบดำเนินการ งบบุคลากร และงบลงทุน ซึ่งขึ้นกับการตัดสินใจของภาครัฐและไม่สัมพันธ์กับความต้องการของผู้เรียน และเพิ่มสัดส่วนงบประมาณด้านอุปสงค์ (Demand-Side Financing) คือ เงินอุดหนุนรายหัว ซึ่งขึ้นอยู่กับจำนวนนักเรียนที่เลือกเข้าเรียน พร้อมทั้งจัดสรรเงินอุดหนุนในอัตราที่มากกว่าให้แก่โรงเรียนในเขตพื้นที่ด้อยโอกาสเพื่อสร้างโอกาสในการเข้าถึงการศึกษามากขึ้น

2.2.3 ร่างกรอบทิศทางการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2574 เป้าหมายสุดท้ายของแผนการศึกษาแห่งชาติ (Ends) ประกอบด้วย 1) ระบบการศึกษาที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพสามารถเป็นกลไกในการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของทุนมนุษย์ (Productivity) ที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ เพื่อให้ประเทศสามารถก้าวข้ามกับดักรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วอย่างยั่งยืน ภายใต้พลวัตของโลกศตวรรษที่ 21 2) ประชากรทุกช่วงวัยสามารถเข้าถึงโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาและการเรียนรู้จากระบบการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นหลากหลาย และสนองตอบความต้องการของผู้เรียน เพื่อยกระดับขั้นของสังคมภายใต้ระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ (Knowledge Based Economy) ที่เอื้อต่อการสร้างสังคม

แห่งปัญญาและการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ที่ประชาชนสามารถแสวงหาความรู้ และเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต 3) ผู้เรียนแต่ละระดับการศึกษาได้รับการพัฒนาขีดความสามารถ เต็มตามศักยภาพที่มีอยู่ในตัวตนของแต่ละบุคคล และมีคุณลักษณะนิสัย/พฤติกรรมที่พึงประสงค์ มีองค์ความรู้ที่สำคัญและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 รวมทั้งทักษะการดำรงชีวิต และทักษะ ความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะในการปฏิบัติงานที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนา ประเทศ 4) ภาคการศึกษามีทรัพยากรและทุนที่เพียงพอสำหรับการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐาน จากการมีส่วนร่วมในการระดมทุนและสนองทุนเพื่อการศึกษาจากทุกภาคส่วนของสังคม ผ่านการเสียภาษี ตามสิทธิและหน้าที่ของพลเมือง การบริจาค และการร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษา 5) สถานศึกษามีระบบการบริหารและการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพด้วยคุณภาพและมาตรฐานระดับสากล สามารถให้บริการการศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของบริบทเชิงพื้นที่ ระดับประเทศและระดับภูมิภาค ในฐานะที่เป็นศูนย์กลางของการบริการด้านการศึกษาในภูมิภาคอาเซียน (Hub for Education) และเป็น ภาคเศรษฐกิจหนึ่งของระบบเศรษฐกิจของประเทศและของภูมิภาคที่สร้างรายได้ให้กับประเทศไทย

2.2.4 ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 54 กำหนดให้รัฐต้อง 1) ดำเนินการ ให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปีตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมี คุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย 2) ดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนา ก่อนเข้ารับการศึกษา ตามวาระหนึ่ง เพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัย โดยส่งเสริม และสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนเข้ามีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย 3) รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการในระบบต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน ในการจัดการศึกษาทุกระดับ โดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการ กำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนให้การจัดการศึกษา ดังกล่าวมีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติซึ่งอย่างน้อยต้องมี บทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดทำแผนการศึกษาแห่งชาติและการดำเนินการและตรวจสอบการดำเนินการ ให้เป็นไปตามแผนการศึกษาแห่งชาติด้วย 4) การศึกษาทั้งปวงต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน และมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ 5) ในการดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนาตามวาระสองหรือให้ประชาชน ได้รับการศึกษาตามวาระสาม รัฐต้องดำเนินการให้ผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่าย ในการศึกษาตามความถนัดของตน

2.2.5 นโยบายรัฐบาล คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้มีคำสั่ง ที่ 28/2559 ลงวันที่ 15 มิถุนายน 2559 เรื่อง ให้จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 15 ปี โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย (การศึกษาตั้งแต่ระดับ ก่อนประถมศึกษา (อนุบาล) ระดับประถมศึกษา จนถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช. 3) หรือเทียบเท่า และให้หมายความรวมถึงการศึกษาพิเศษและการศึกษาสงเคราะห์ด้วย) ข้อ 3 ให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานดำเนินการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 15 ปี ให้มีมาตรฐานและคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายและให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยความ

เห็นชอบของคณะรัฐมนตรีกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาสำหรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 15 ปี เพื่อเสนอตามกระบวนการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี และให้กระทรวงศึกษาธิการจัดทำหรือปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้แทนและขยายผลต่อจากคำสั่งนี้แล้วเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาภายในหกเดือนนับแต่วันที่คำสั่งนี้ใช้บังคับ

คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 10/2559 เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค และ 11/2559 เรื่อง การบริหารราชการของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ลงวันที่ 21 มีนาคม 2559 เพื่อบูรณาการในการดำเนินงานของระดับพื้นที่โรงเรียนภายในจังหวัดเดียวกันให้เชื่อมโยงกัน โดยมีคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธานและมีผู้บริหารองค์กรหลักเป็นกรรมการ ซึ่งจะทำหน้าที่ขับเคลื่อนการศึกษาในส่วนภูมิภาค ด้วยการบริหารจัดการตรงไปที่สำนักงานศึกษาธิการภาค (ศธภ.) ที่ 1-18 มีการแต่งตั้งศึกษาธิการภาคขึ้นมา 18 คน และจะมีสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด (ศธจ.) ซึ่งประกอบด้วยคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด (กศจ.) โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน รวมทั้งสิ้น 77 จังหวัด เพื่อดูแลการศึกษาทุกระบบ เพื่อให้ขับเคลื่อนนโยบายในการบริหารงานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันได้อย่างเป็นเอกภาพ

2.2.6 นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์ที่ 1) ผลิตและพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการและรองรับการพัฒนาประเทศ 2) หลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ 3) ระบบงบประมาณและทรัพยากรเพื่อการศึกษา 4) ระบบตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษา 5) ระบบสื่อสารและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 6) พัฒนาระบบการผลิต การสรรหา และการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา 7) ระบบการบริหารจัดการ 8) สร้างโอกาสทางการศึกษา 9) พัฒนาการศึกษាจังหวัดชายแดนภาคใต้ 10) การวิจัยเพื่อพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

โดยกำหนดจุดเน้น 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ 1) หลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ 2) การผลิตและพัฒนาครู 3) การทดสอบ การประเมิน การประกันคุณภาพและการพัฒนามาตรฐานการศึกษา 4) ผลิต พัฒนากำลังคนและงานวิจัย ที่สอดคล้องกับความต้องการของการพัฒนาประเทศ 5) ICT เพื่อการศึกษา 6) การบริหารจัดการ

นโยบายเร่งด่วนของกระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่ 1) ภายใน 1 ปี : ให้เด็กทุกคนได้เข้าถึงการศึกษาและคุณภาพอย่างเท่าเทียมกัน 2) ภายใน 5 ปี : ส่งเสริมให้ครูใช้ศักยภาพในการสอนอย่างเต็มที่ 3) ภายใน 1 ปี : จะทำครูให้ครบตามเกณฑ์ ภายใน 2 ปี : จะทำครูให้มีครูประจำชั้นครบทุกห้อง ภายใน 5-10 ปี : จะทำให้ครูตรงสาขา 4) ภายใน 2 ปี : จะทำให้เด็กเรียนท่องจำ ในสิ่งที่ควรจำ และนำสิ่งที่จำไปฝึกคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ครบทุกโรงเรียน 5) ภายใน 5 ปี : จะทำให้มีการเรียนการสอน STEM Education (Science Technology Engineering and Mathematics) ครบทุกโรงเรียน 6) ภายใน 3 ปี : ยกระดับภาษาอังกฤษให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ 7) ภายในปี 2560 : ปรับระบบการสอบ O-NET ให้เป็นที่ยอมรับ และสะท้อนถึงคุณภาพของการจัดการศึกษา 8) ภายใน 10 ปี : จะผลิตกำลังคน ให้ตรงกับความต้องการของประเทศ 9) ผลิตคนดีออกสู่สังคม 10) ภายในปี 2560 : ซ่อมบ้านพักครูให้แล้วเสร็จทั้งหมด 11) การแก้ปัญหาทุจริตและประพฤติมิชอบ

2.3 สถานการณ์ภายในของการศึกษาเอกชน

ในช่วงระยะเวลาของแผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2556 – 2560 ซึ่งได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้คือ “การศึกษาเอกชนมีคุณภาพได้มาตรฐานสากล” ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์การดำเนินงาน ได้แก่ 1) ยกกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเอกชน 2) ขยายโอกาสเข้าถึงบริการทางการศึกษาเอกชน 3) พัฒนาระบบบริหารจัดการศึกษาเอกชนและส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเอกชน 4) ส่งเสริมการจัดการศึกษาเอกชนเพื่อเสริมสร้างสันติสุขในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งการพัฒนาการศึกษาเอกชนที่ผ่านมา มีสถานการณ์ ดังนี้

2.3.1 คุณภาพผู้เรียน

2.3.1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) ระดับประถมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยทุกวิชา (ภาษาไทย สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยประเทศ ในขณะที่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาไทยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยประเทศ และในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีคะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาไทย สังคม วิทยาศาสตร์ ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยประเทศ เมื่อพิจารณารายสังกัด จะมีคะแนนเฉลี่ยทุกวิชาและทุกระดับชั้นอยู่ในลำดับที่ 2 รองจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

เมื่อพิจารณาจากคะแนน O-Net นักเรียนโรงเรียนเอกชนในภาพรวม แม้ในหลายวิชาจะสูงกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ แต่ก็ยังอยู่ในสถานการณ์เดียวกับคุณภาพการศึกษาของประเทศ โดยคะแนนในแต่ละระดับแต่ละวิชา ส่วนใหญ่ยังต่ำกว่าร้อยละ 50 มีเพียงคะแนนวิชาภาษาไทย สังคมศึกษา และภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เท่านั้นที่สูงกว่าร้อยละ 50 ในด้านของพัฒนาการเมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยที่สูงขึ้นระหว่างปีการศึกษา 2557 และปีการศึกษา 2558 พบว่า มีคะแนนไม่แตกต่างกันมากนัก (เปรียบเทียบจากผลต่างของคะแนนที่สูงหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศ)

คะแนนทดสอบ PISA กลุ่มโรงเรียนสามัญ เอกชน **คณิตศาสตร์** คะแนน 418 คะแนนไม่เปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับ PISA 2009 อยู่ในลำดับที่ 4 รองจากกลุ่มโรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัยกับกลุ่มโรงเรียนสาธิต กลุ่มโรงเรียนขยายโอกาส (สพฐ.1) และกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา (สพฐ.2) และมีคะแนนเฉลี่ยประมาณเท่ากับประเทศมาเลเซียและชิลี **การอ่าน** คะแนน 437 คะแนนเพิ่มขึ้น 10 คะแนน จาก PISA 2009 อยู่ในลำดับที่ 3 รองจากรองจากกลุ่มโรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัยกับกลุ่มโรงเรียนสาธิต และกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา (สพฐ.2) และมีคะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกับโรมาเนีย และบัลแกเรีย **วิทยาศาสตร์** คะแนน 437 มีคะแนนเพิ่มขึ้น 13 คะแนน อยู่ในลำดับที่ 4 รองจากกลุ่มโรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัยกับกลุ่มโรงเรียนสาธิต กลุ่มโรงเรียนขยายโอกาส (สพฐ.1) และกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา (สพฐ.2) คะแนนเฉลี่ย ของ สช. ใกล้เคียงกับไซปรัส บัลแกเรีย และโรมาเนีย

2.3.1.2 คุณภาพการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ การศึกษาเอกชนในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ (จังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส สตูล สงขลา เฉพาะอำเภอจะนะ นาหวี เทพา สะบ้าย้อย) ยังมีคะแนนเฉลี่ยรวม 5 วิชาต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยประเทศ การใช้ภาษาไทยของนักเรียนยังไม่มีทักษะที่ดีพอเนื่องจากการใช้ภาษาท้องถิ่นในการสื่อสาร ส่งผลกระทบเป็นลูกโซ่ต่อกระบวนการเรียนรู้

การทดสอบและประเมินผลของนักเรียนที่ต้องใช้ภาษาไทยเป็นหลัก โรงเรียนส่วนหนึ่งยังให้ความสำคัญกับการสอนวิชาสามัญค่อนข้างน้อย โดยยังมีการสอนวิชาศาสนาควบคู่วิชาสามัญในสัดส่วน 50:50 ทำให้เด็กขาดทักษะวิชาสามัญในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นหรือในสาขาวิชาชีพที่สำคัญ ในขณะที่ยังขาดระบบการเทียบโอนความรู้วิชาศาสนาระหว่างศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิด (ตาดีกา) กับการสอนในโรงเรียน นักเรียนขาดแหล่งเรียนต่างๆ ในพื้นที่ โดยเฉพาะแหล่งเรียนรู้วิทยาศาสตร์

2.3.1.3 จากการศึกษาเพื่อประเมินผลนโยบาย ปีการศึกษา 2558 ปีแห่งการพัฒนาทักษะการอ่านและทักษะการคิดของโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน พบว่า ในด้านทักษะที่จำเป็นของนักเรียน ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อ่านภาษาไทยออกและเขียนได้ ร้อยละ 97.3 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีทักษะการคิดวิเคราะห์ร้อยละ 83.6 ซึ่งในระยะต่อไปจำเป็นต้องมีระบบการวัดและประเมินผลทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ที่เป็นมาตรฐาน

2.3.1.4 คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน โรงเรียนเอกชนทุกแห่งมีการจัดกิจกรรมสร้างเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน และโรงเรียนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในเรื่องการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมผู้เรียน เนื่องจากช่วยให้ผู้ปกครองไว้วางใจในการส่งบุตรหลานเข้าเรียน รวมทั้งมีโรงเรียนที่เน้นการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมในสถานศึกษาเป็นพิเศษ เช่น โรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม โรงเรียนที่เน้นการสร้างคุณธรรมผู้เรียนเป็นฐานการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นต้องมีการกำหนดกิจกรรม กระบวนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลที่จะนำไปสู่การสร้างผู้เรียนให้มีคุณภาพในด้านความเป็นพลเมืองอย่างเป็นรูปธรรม

2.3.1.5 การสร้างเสริมระบบวิชาชีพครูในโรงเรียนเอกชนที่ขาดประสิทธิภาพ ครูโรงเรียนเอกชนถูกกำหนดให้ต้องมีคุณภาพมาตรฐานวิชาชีพตามที่พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 กำหนดเช่นเดียวกับข้าราชการครู แต่ในทางปฏิบัติครูโรงเรียนเอกชนมีสถานะเป็นเพียงพนักงานของโรงเรียน ในขณะที่ได้รับค่าตอบแทนและสวัสดิการที่ต่ำกว่าข้าราชการครูมาก ส่งผลต่อขวัญกำลังใจ และการพัฒนาสมรรถนะในการสอน ครูที่มีทักษะและประสบการณ์การสอนไปสอบบรรจุเป็นข้าราชการครูหรือย้ายไปสอนในโรงเรียนที่ใหญ่กว่า ทำให้การสอนไม่ต่อเนื่องและโรงเรียนไม่สามารถเลือกครูที่มีความรู้ความสามารถหรือคุณวุฒิที่ตรงกับวิชาที่สอนได้ นอกจากนี้ ครูที่ปฏิบัติการสอนยังคงสอนแบบเดิม ขาดการพัฒนาความรู้และทักษะการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเพื่อให้เกิดกระบวนการคิดและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

2.3.1.6 การอุดหนุนยังไม่มีเชื่อมโยงกับคุณภาพการศึกษา ทำให้โรงเรียนยังขาดสายความรับผิดชอบโดยตรงต่อรัฐในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐาน

2.3.1.7 ผู้เรียนของโรงเรียนเอกชนนอกระบบยังไม่สามารถเทียบโอนวุฒิการศึกษาเพื่อประโยชน์ในการศึกษาในระบบและการประกอบอาชีพ ขาดทักษะการเป็นผู้ประกอบการเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพ

2.3.2 โอกาสและความเสมอภาคของผู้เรียน

2.3.2.1 นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนประเภทสามัญศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวนร้อยละ 87 รับการอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการเรียนการสอน (ค่าใช้จ่ายรายบุคคล) จากรัฐ ซึ่งอัตราเงินอุดหนุนยังมีมูลค่าค่อนข้างน้อยและไม่เพียงพอต่อการจัดการศึกษาในระดับคุณภาพมาตรฐานขั้นต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับงบประมาณที่รัฐสนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนภาครัฐ ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้กับนักเรียนในโรงเรียนเอกชน และยังไม่เพียงพอในโรงเรียนที่มีสภาพความเหลื่อมล้ำด้านโอกาสและคุณภาพสูง ได้แก่ โรงเรียนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ โรงเรียนการกุศลซึ่งไม่เก็บค่าธรรมเนียมการศึกษา รวมทั้งในโรงเรียนทั่วไปที่มีผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี ซึ่งนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนดังกล่าวไม่มีกำลังจ่ายค่าธรรมเนียมการศึกษาได้หรือจ่ายได้ไม่เต็มอัตราขั้นต่ำที่โรงเรียนจำเป็นต้องเรียกเก็บ รวมทั้งโรงเรียนการศึกษาพิเศษที่สอนนักเรียนพิการ ซึ่งต้องมีสัดส่วนครูต่อนักเรียนและสื่อการเรียนการสอนที่สูงกว่าโรงเรียนทั่วไป

2.3.2.2 นักเรียนโรงเรียนประเภทสามัญศึกษาที่เรียนในห้องเรียน English Program รวมทั้งนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่จัดการศึกษาสูงกว่าคุณภาพมาตรฐานขั้นต่ำ ยังไม่ได้รับการอุดหนุนค่าใช้จ่ายจากรัฐ เนื่องจากโรงเรียนมีความจำเป็นต้องเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาที่สูงกว่าห้องเรียนทั่วไป โดยเป็นอัตราเกินกว่าที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดในเงื่อนไขการรับเงินอุดหนุน ในขณะที่นักเรียนในโรงเรียนของรัฐได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายพื้นฐานเช่นเดียวกับนักเรียนในชั้นเรียนทั่วไป สภาพดังกล่าวทำให้นักเรียนที่ขาดโอกาสได้รับการศึกษาในระดับที่สูงกว่าคุณภาพมาตรฐานขั้นต่ำได้ และส่งผลกระทบต่อการเรียนในห้องเรียนคุณภาพประเภทอื่นๆ เช่น ห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์ นอกจากนี้ นักเรียนโรงเรียนเอกชนยังได้รับการอุดหนุนด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตบางรายการ ได้แก่ ค่าอาหารกลางวันไม่เท่าเทียมกับนักเรียนภาครัฐ

2.3.2.4 เด็กไทยในพื้นที่ห่างไกลที่ยังไม่ได้รับการระบุสัญชาติไทยที่เรียนในโรงเรียนเอกชนไม่ได้รับการอุดหนุน

2.3.2.5 การศึกษาของโรงเรียนนานาชาติ ช่วยสร้างโอกาสให้ผู้เรียนที่มีฐานะสามารถเรียนในประเทศได้ในมาตรฐานเดียวกับสถาบันเจ้าของหลักสูตรในต่างประเทศ โดยไม่ต้องเดินทางไปเรียนในต่างประเทศ

2.3.2.6 การศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบมีหลักสูตรหลากหลาย ยืดหยุ่น จัดการสอนได้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน แต่ยังคงขาดการเข้าถึงแหล่งทุนของผู้เรียน โดยเฉพาะผู้ที่มีฐานะยากจนและต้องการเรียนเพื่อนำไปประกอบอาชีพ

2.3.3 ประสิทธิภาพและศักยภาพการแข่งขันของสถานศึกษา

2.3.3.1 การประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสามของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา ระหว่างปี พ.ศ.2554 - 2558 มีโรงเรียนผ่านการรับรอง จำนวน 3,370 โรง คิดเป็นร้อยละ 82.73 ที่ไม่ผ่านการรับรอง จำนวน 932 โรง คิดเป็นร้อยละ 17.27 จำแนกเป็น ระดับปฐมวัยผ่าน

การรับรองร้อยละ 95.54 และระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานผ่านการรับรองร้อยละ 67.94 ในส่วนของโรงเรียนนานาชาติ ส่วนใหญ่ได้รับการรับรองมาตรฐานจากสถาบันรับรองมาตรฐานในต่างประเทศ

2.3.3.2 โรงเรียนส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ทำให้เงินอุดหนุนรายบุคคลที่ได้รับตามจำนวนนักเรียนไม่เพียงพอเป็นค่าใช้จ่าย (โรงเรียนที่มีนักเรียน จำนวน 1 - 299 คน มีร้อยละ 49.2 จำนวน 300 - 1,499 คน มีร้อยละ 41.4 และจำนวน 1,500 คนขึ้นไป มีร้อยละ 9.4)

2.3.3.3 มีความแตกต่างกันในด้านคุณภาพการศึกษาระหว่างสถานศึกษาค่อนข้างมาก โดยมีโรงเรียนที่มีคะแนน O-Net เฉลี่ย ต่ำกว่าร้อยละ 50 มากถึงร้อยละ 78.9 ของโรงเรียนเอกชนทั่วประเทศ และเมื่อพิจารณาระหว่างพื้นที่กรุงเทพมหานครและภูมิภาค ระดับประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร มีคะแนนสูงสุด รองลงมาคือภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยกเว้นระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลายที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีคะแนนสูงกว่าภาคใต้ และคะแนนของกรุงเทพมหานครห่างจากคะแนนของภูมิภาคค่อนข้างมาก

2.3.3.4 ด้านหลักสูตร โรงเรียนเอกชนจำเป็นต้องมีหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนที่ยืดหยุ่น หลากหลายเพื่อสนองต่อความต้องการของผู้เรียน และเพื่อการบรรลุเป้าหมายด้านคุณภาพของผู้เรียน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการนำนวัตกรรมการเรียนการสอนมาใช้จัดการศึกษา เช่น การเรียนการสอนแบบมอนเตสซอรี การจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ การเน้นด้านคุณธรรม ซึ่งบางหลักสูตรที่เป็นหลักสูตรเฉพาะ มีมาตรฐานและตัวชี้วัดต่างจากหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ ทำให้ขาดความคล่องตัวในการดำเนินการในส่วนคุณภาพมาตรฐานของหลักสูตรของโรงเรียนนานาชาติ ได้รับการยอมรับว่ามีคุณภาพมาตรฐานสากล เทียบเท่าสถาบันการศึกษาในต่างประเทศที่เป็นเจ้าของหลักสูตร แต่ก็ยังขาดความคล่องตัวโดยต้องดำเนินการขอเทียบโอนวุฒิการศึกษาของโรงเรียนนานาชาติ

2.3.3.5 โรงเรียนไม่ได้รับการส่งเสริมด้านการพัฒนาคุณภาพวิชาการจากรัฐเท่าที่ควร โดยเฉพาะโรงเรียนที่มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำ ในขณะที่โรงเรียนบางแห่งไม่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเท่าที่ควร การส่งเสริมและพัฒนาจากรัฐที่ยังไม่เน้นสถานศึกษาเป็นฐานในการพัฒนา เนื่องจากสถานศึกษาเป็นส่วนสำคัญสูงสุดต่อความสำเร็จในการพัฒนาการศึกษา และทรัพยากรการศึกษาส่วนใหญ่รัฐจัดสรรไปที่สถานศึกษา

2.3.3.6 โรงเรียนเป็นนิติบุคคล มีอำนาจในการบริหารงาน มีความคล่องตัวสามารถกำหนดอัตลักษณ์และความแตกต่าง หลากหลายของการจัดการศึกษา สามารถระดมทรัพยากรการศึกษาได้เอง มีเครือข่ายความร่วมมือที่สำคัญ ได้แก่ สมาคมศิษย์เก่า ครู ผู้ปกครอง คณะกรรมการบริหารของโรงเรียน

2.3.3.7 โรงเรียนยังได้รับการปฏิบัติจากรัฐที่ไม่เป็นมาตรฐานเดียวกันกับที่ปฏิบัติต่อโรงเรียนของรัฐ เช่น การเสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน (ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง) การต้องส่งเงินเข้ากองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ขั้นตอนการยกเว้นอากรนำเข้าสื่ออุปกรณ์ยังมีความยุ่งยาก

2.3.3.8 การอุดหนุนยังไม่มีเชื่อมโยงกับคุณภาพการศึกษา ทำให้โรงเรียนยังขาดสายความรับผิดชอบโดยตรงต่อรัฐในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐาน

2.4.3.9 ขาดการส่งเสริมให้โรงเรียนยกระดับคุณภาพการศึกษาผ่านกลไกต่างๆ ที่มี เช่น โรงเรียนรางวัลพระราชทาน การแข่งขันด้านวิชาการและวิชาชีพในระดับชาติและนานาชาติ

2.3.3.10 โรงเรียนบางแห่งยังขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสในการบริหารการศึกษา เช่น ด้านการเบิกจ่ายเงินอุดหนุน การคุ้มครองผู้บริโภค การเปิดเผยข้อมูลด้านคุณภาพแก่ผู้ปกครองและผู้เรียน

2.3.3.11 โรงเรียนการกุศลซึ่งโรงเรียนเก็บค่าธรรมเนียมนการศึกษาไม่ได้ยังได้รับการอุดหนุนไม่เต็มอัตราร้อยละ 100 ของค่าใช้จ่ายรายบุคคลที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้อยู่ในปัจจุบัน นอกจากนี้ โรงเรียนที่รับเงินอุดหนุนจากรัฐที่มีความพร้อมยังไม่สามารถระดมทรัพยากรการศึกษาสำหรับจัดการศึกษาสูงกว่ามาตรฐานขั้นต่ำได้ เนื่องจากยังคงถูกกำหนดเพดานค่าธรรมเนียมนการศึกษาในโรงเรียน

2.3.3.12 การที่นักเรียนในโรงเรียนเอกชนยังได้รับการอุดหนุนค่าใช้จ่ายรายบุคคลในอัตราที่ต่ำกว่าต้นทุนมาตรฐานขั้นต่ำ หรือในโรงเรียนบางแห่งนักเรียนยังไม่ได้รับการอุดหนุนซึ่งนักเรียนต้องเสียค่าธรรมเนียมนการศึกษา ทำให้กลไกการแข่งขันทางการตลาดทำงานไม่เต็มประสิทธิภาพ ภาวะเศรษฐกิจส่งผลให้ผู้เรียนเลือกเรียนในโรงเรียนของรัฐและท้องถิ่นที่ไม่ต้องจ่ายค่าธรรมเนียมนการศึกษา สภาพเช่นนี้ทำให้นักเรียนขาดโอกาสเลือกเรียนในโรงเรียนเอกชนที่มีคุณภาพและยังทำให้ระบบการศึกษาในภาพรวมขาดการแข่งขันเชิงคุณภาพ

2.3.3.13 การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เปิดโอกาสให้ผู้ที่อยู่โดยโอกาสพลาดหรือขาดโอกาสทางการศึกษาในระบบโรงเรียน ได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้ ฝึกทักษะ ปลูกฝังเจตคติที่จำเป็นในการดำรงชีวิต และการประกอบสัมมาชีพ อีกทั้งสามารถปรับตัวให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงของวิทยาการต่าง ๆ ที่เจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว โรงเรียนนอกระบบหลักสูตรระยะสั้น มีการจัดการที่มีความยืดหยุ่น สามารถสร้างนวัตกรรมการสอนเพื่อสนองตอบต่อความต้องการของผู้เรียนและสังคมได้อย่างรวดเร็ว ทั้งในด้านหลักสูตร รูปแบบวิธีการสอน การต่อยอดไปสู่ SME และการเป็นธุรกิจการศึกษาที่มีความสร้างสรรค์ แต่โรงเรียนนอกระบบยังขาดการเข้าถึงแหล่งทุน และขาดแนวทางการส่งเสริมที่เหมาะสม ในขณะที่พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนกำหนดให้มีกองทุนส่งเสริมโรงเรียนในระบบให้โรงเรียนในระบบกู้ยืมเงินไปพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียน แต่ยังไม่มีการสนับสนุนสำหรับการส่งเสริมโรงเรียนนอกระบบ และที่ผ่านมาไม่ได้มีการแยกยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษานอกระบบไว้เป็นการเฉพาะ จึงไม่สามารถขับเคลื่อนการจัดการศึกษาได้ตามทิศทางที่ต้องการ

2.3.4 บทบาทการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน

2.3.4.1 เมื่อเปรียบเทียบจำนวนนักเรียนโรงเรียนเอกชนในระบบระหว่างปีการศึกษา 2555 และปีการศึกษา 2558 แล้ว พบว่ามีจำนวนนักเรียน นักเรียนเอกชนระดับก่อนประถมศึกษาเพิ่มขึ้น 37,874 คน ระดับประถมศึกษาเพิ่มขึ้น 87,605 คน ในขณะที่ระดับมัธยมศึกษา

ตอนต้นและตอนปลายลดลง 9,824 คน และ 3,764 คน ตามลำดับ นักเรียนโรงเรียนนานาชาติ เพิ่มขึ้น 9,061 คน ในปีการศึกษา 2558 นักเรียนโรงเรียนเอกชนในระบบมีสัดส่วนต่อนักเรียนรัฐอยู่ที่ 21.7 : 78.3 เพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2555 ที่สัดส่วน 20 : 80 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.7 ซึ่งมีอัตราการเพิ่มขึ้นของนักเรียนโรงเรียนเอกชนไม่มากนัก

2.3.4.2 ภาพลักษณ์ของโรงเรียนเอกชนมักถูกมองว่าเป็นภาระของรัฐบาล หน่วยงานและเจ้าหน้าที่รัฐรวมถึงสังคมยังไม่เข้าใจบทบาทความสำคัญของการศึกษาเอกชน มองว่าเป็นธุรกิจมากกว่าการเป็นผู้ผลิตและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มองว่าโรงเรียนเอกชนและนักเรียนมีฐานะดีอยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องให้การอุดหนุน ทั้งที่โรงเรียนเอกชนมีบทบาทสำคัญในการช่วยแบ่งเบาภาระงบประมาณภาครัฐ ช่วยยกระดับคุณภาพการศึกษาของประเทศ และสร้างโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาให้กับคนไทย รัฐได้ประโยชน์จากทักษะและความชำนาญเฉพาะของโรงเรียน

ในส่วนของโรงเรียนเอกชนนอกระบบยังไม่เป็นที่รู้จักในสังคมเหมือนหลักสูตรระยะสั้นที่จัดโดยรัฐ ทั้งๆที่มีการจัดการศึกษาที่ได้รับการยอมรับจากประชาชนหลายด้าน เช่น นวดแผนไทย สปา มวยไทย บริบาล กีฬา ดนตรี ทำอาหาร สิ่งประดิษฐ์ สามารถต่อยอดไปสู่การเป็นผู้ประกอบการที่สร้างสรรค์ด้วยนวัตกรรม และธุรกิจ SME

2.3.4.2 การขยายตัวหรือคงอยู่ของการเป็นผู้จัดการศึกษาของภาครัฐ และท้องถิ่น ทำให้กลไกตลาดด้านการจัดการศึกษาไม่สามารถทำงานได้อย่างเต็มที่ ส่งผลให้ผู้เรียนไม่มีโอกาสเลือกเรียนตามความต้องการที่แท้จริงโดยรัฐสนับสนุนค่าใช้จ่าย

2.3.4.3 การจัดการศึกษาของโรงเรียนนานาชาติ และโรงเรียนนอกระบบ นอกจากช่วยจัดการศึกษาให้กับคนไทยแล้ว ยังมีศักยภาพในการเป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติ สามารถจัดการศึกษาเพื่อให้ชาวต่างประเทศเข้ามาเรียน ช่วยสร้างรายได้เข้าประเทศ และโรงเรียนนอกระบบยังมีการให้บริการช่วยเหลือแก่สังคมในหลายด้าน

2.3.4.4 ปัญหาการดำเนินกิจการของโรงเรียนบางแห่ง เช่น การทุจริต การเบิกจ่ายเงินอุดหนุน การมีข้อพิพาทกับผู้ปกครองเรื่องค่าธรรมเนียมการศึกษา การจัดการศึกษาไม่ได้คุณภาพมาตรฐาน การปิดกิจการกะทันหัน การดำเนินการสอนที่หลอกลวงประชาชนของบุคคลของโรงเรียนที่ไม่ขออนุญาตจัดตั้งโรงเรียนตามกฎหมาย การขาดการตรวจสอบมาตรฐานความปลอดภัย ล้วนส่งผลต่อภาพลักษณ์ของการศึกษาเอกชน ทำให้รัฐและสังคมขาดความไว้วางใจในการให้โรงเรียนเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างเต็มที่

2.3.4.5 ด้านเครือข่ายพัฒนาการศึกษาเอกชน ในภูมิภาคยกเว้น 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการประสานและส่งเสริมการศึกษาเอกชนจังหวัด ประกอบด้วยผู้แทนโรงเรียนเอกชน ผู้แทนหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในจังหวัด โดยมีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเขต 1 ทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการ สำหรับในกรุงเทพมหานคร มีการตั้งคณะกรรมการบริหารเครือข่ายพัฒนาการศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้แทนกลุ่มเครือข่ายโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา ประเภทอาชีวศึกษา และโรงเรียนนอกระบบ ซึ่งที่ผ่านมาเครือข่ายได้มีการทำกิจกรรมร่วมกันมากขึ้น จากเดิมที่เป็นเพียงกลไกในการพัฒนาครูและพัฒนางาน

วิชาการให้กับโรงเรียนเอกชนในจังหวัด โดยมีการประสานการดำเนินการร่วมกับสมาคมทางการศึกษาเอกชนทั้งในส่วนกลางและภูมิภาค เพื่อหารือร่วมกันในการแก้ไขปัญหาและกำหนดแนวทางการพัฒนาการศึกษาเอกชน

2.3.4.6 ด้านความคิดเห็นของผู้ปกครอง จากการสอบถามผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนเอกชน ผู้ปกครองมีความพึงพอใจค่อนข้างมากต่อคุณภาพผู้เรียนในด้านวิชาการ ทักษะการสื่อสารภาษาต่างประเทศ ทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ ทักษะชีวิต และด้านคุณธรรม จริยธรรม และเหตุผลที่เลือกเรียนในโรงเรียนเอกชนเนื่องจากมีอาคารสถานที่และห้องเรียนได้มาตรฐาน มีสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร มีความเชื่อมั่นในชื่อเสียงของโรงเรียน มีการดูแลเอาใจใส่นักเรียนดี มีการติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครองอย่างใกล้ชิด ใกล้บ้านหรือที่ทำงานของผู้ปกครองทำให้สะดวกต่อการรับส่ง ในส่วนที่เห็นว่าควรต้องปรับปรุงคือค่าธรรมเนียมการศึกษาและค่าธรรมเนียมอื่นยังมีอัตราค่อนข้างสูง และเห็นว่ารัฐควรส่งเสริมโรงเรียนเอกชนด้วยการอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาเพิ่มเพื่อลดภาระผู้ปกครอง และช่วยส่งเสริมการยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สูงขึ้น ควรให้อิสระแก่โรงเรียนในการบริหารจัดการ เช่น หลักสูตรการเรียนการสอน การเลือกใช้สื่อและตำราเรียน แต่อย่างไรก็ดี ความเชื่อมั่นต่อโรงเรียนเอกชนจะลดลงในระดับมัธยมศึกษา เนื่องจากเห็นว่าโรงเรียนรัฐมีคุณภาพไม่ต่างจากโรงเรียนเอกชน มีค่าใช้จ่ายที่ถูกกว่า และผู้เรียนอยู่ในวัยที่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้แล้ว

2.3.5 การบริหารจัดการการศึกษาเอกชน

2.3.5.1 ด้านกลยุทธ์ (Strategy) การส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาเอกชนของสำนักงานฯ ยังขาดความเชื่อมโยงระหว่างเป้าหมายตามยุทธศาสตร์กับภารกิจตามอำนาจหน้าที่ การดำเนินการของแต่ละหน่วยปฏิบัติยังขาดการมองภาพองค์รวม ไม่สามารถระบุตำแหน่งยุทธศาสตร์ของการศึกษาเอกชนที่ต้องการไปถึง ขาดการวางยุทธศาสตร์ส่งเสริมการศึกษาของโรงเรียนนอกระบบซึ่งมีศักยภาพรองรับการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ของประเทศได้

การนำนโยบายไปปฏิบัติ งบประมาณเพื่อการส่งเสริมวิชาการและการพัฒนาครูมีจำกัดและมีแนวโน้มลดลงทุกปี เนื่องจากไม่สามารถระบุถึงผลที่คาดหวังของโครงการได้อย่างเป็นระบบ โครงการที่ดำเนินการไม่สามารถครอบคลุมความต้องการของโรงเรียนได้ทั้งหมด ในขณะที่ไม่มีการจัดลำดับความสำคัญของโครงการให้เหมาะสมกับความเร่งด่วนตามความต้องการจำเป็นของแต่ละกลุ่มเป้าหมาย โครงการพัฒนาต่างๆ ไม่ได้มุ่งที่จะช่วยเหลือโรงเรียนให้ช่วยเหลือตัวเองได้ ขาดการพัฒนาหรือวางกลไกเพื่อให้โรงเรียนมีความเข้มแข็งโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการพัฒนา ทำให้โรงเรียนขาดความตระหนักถึงหน้าที่ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน ขาดโครงการพัฒนาเชิงรุกที่รองรับบริบทการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เช่น การปรับเปลี่ยนวิธีสอนของครูเพื่อรองรับการสร้างผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 โครงการเป็นลักษณะต่างคนต่างทำแต่ไม่เกิดผลกระทบในวงกว้างต่อการยกระดับคุณภาพการศึกษาเอกชนในภาพรวมได้ ขาดงานวิจัยเชิงรุก และการติดตามและประเมินผลคุณภาพการศึกษาเอกชนอย่างเป็นระบบ ยังคงเน้นการติดตามประเมินผลรายโครงการ ขาดแนวทางส่งเสริมการเป็นศูนย์กลางการศึกษาในอาเซียนและนานาชาติ

2.3.5.2 ด้านโครงสร้างองค์กร (Structure) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนขาดกลไกที่ทำหน้าที่ด้านวิชาการและการนิเทศการศึกษา เนื่องจากไม่ใช่หน่วยงานทางการศึกษา แต่ยังคงต้องดูแลด้านวิชาการให้กับโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพฯ ในขณะที่การส่งเสริมงานด้านวิชาการในพื้นที่ภูมิภาคซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาคู่ดูแล ยังขาดเอกภาพการดำเนินงานระหว่างสำนักงานฯ กับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา และสำนักงานเขตพื้นที่ฯ ไม่มีบุคลากรและงบประมาณสำหรับการพัฒนางานวิชาการให้กับโรงเรียนเอกชน ขาดการบูรณาการระหว่างกลุ่มงานในส่วนกลางด้วยตนเอง โดยเฉพาะในพื้นที่ กรุงเทพมหานคร ไม่มีหน่วยงานที่ดูแลเฉพาะพื้นที่

2.3.5.3 ด้านรูปแบบการบริหารจัดการ (Style) ขาดความต่อเนื่องในการนำองค์กรเนื่องจากผู้บริหารระดับสูงมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ผู้บริหารระดับผู้อำนวยการกลุ่มงาน ไม่มีสถานะเป็นผู้อำนวยการกอง ทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับกองขาดความเข้มแข็ง

2.3.5.4 ด้านระบบ (System) ระบบงานของสำนักงานฯ โดยเฉพาะระบบงานตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ได้แก่ งานทะเบียนกลางทางการศึกษาเอกชนที่ยังไม่ครบถ้วนและเป็นปัจจุบัน และไม่เชื่อมโยงกับกระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนส่วนหนึ่งไม่ให้ความสำคัญกับการรายงานข้อมูล ไม่มีระบบการแก้ไขปัญหาข้อพิพาทระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครองที่มีเพิ่มมากขึ้น ไม่มีระบบข้อมูลด้านคุณภาพการศึกษาและประสิทธิภาพเป็นรายโรงเรียนสำหรับใช้วางแผนพัฒนาและส่งเสริม ระบบการติดตามประเมินผลเพื่อประกันคุณภาพไม่สามารถนำผลที่ได้มาจัดทำเป็นสารสนเทศเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาโรงเรียน ขาดระบบการตรวจสอบและทบทวนกฎ ระเบียบ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการส่งเสริมการศึกษาเอกชน การดำเนินการตามกฎหมายระเบียบที่เป็นมาตรฐานเดียวกันระหว่างสำนักงานเขตพื้นที่ฯ กับสำนักงานฯ

2.3.5.5 ด้านบุคลากร (Staff) บุคลากรขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ข้าราชการใหม่มีอัตราการโอนย้ายไปยังหน่วยงานอื่นเป็นจำนวนมาก ขาดการวางแผนพัฒนาบุคลากรอย่างเป็นระบบเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และความมุ่งมั่นในการทำงานที่เต็มประสิทธิภาพ บุคลากรขาดทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน เช่น ทักษะด้านด้านกฎหมาย ด้านภาษาต่างประเทศ

2.3.5.6 ทักษะ (Skill) สำนักงานฯ ขาดทักษะความชำนาญในการแสดงบทบาทการเป็นหน่วยส่งเสริมให้มีการจัดการศึกษาเอกชนมากขึ้น ซึ่งต้องมีการทำงานเชิงรุกมากกว่ารับที่ผ่านมา สำนักงานฯ เน้นกำกับดูแลโรงเรียนเอกชนตามตัวบทกฎหมาย มากกว่าการกำกับดูแลคุณภาพมาตรฐานเพื่อประกันคุณภาพการศึกษาเอกชน การบริหารงบประมาณยังเน้นความสำเร็จเชิงผลผลิตมากกว่าผลลัพธ์และผลกระทบ

2.3.5.7 ค่านิยม (Shared Value) ขาดการเสริมสร้างวัฒนธรรมองค์กรของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ที่เอื้อต่อความสำเร็จตามภารกิจด้านการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

2.4 จุดแข็งของการศึกษาเอกชน

2.4.1 เป็นระบบการศึกษาที่เอื้อต่อการจัดการศึกษาบนหลักความรับผิดชอบ (Accountability) โรงเรียนต้องรับผิดชอบต่อผู้ปกครองและผู้เรียนซึ่งเป็นผู้รับบริการ การให้เงินอุดหนุนรายบุคคลนักเรียนโรงเรียนเอกชนมีลักษณะการจัดสรรงบประมาณผ่านด้านอุปสงค์ (Demand-Side Financing) ทำให้จำนวนงบประมาณผันแปรตามจำนวนนักเรียนที่เข้าเรียน โรงเรียนเอกชนจึงต้องจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพเพื่อดึงดูดผู้เรียน ทำให้ที่ผ่านมา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนเอกชนอยู่ในระดับเทียบเท่าหรือสูงกว่าโรงเรียนรัฐ

2.4.2 โรงเรียนเอกชนจัดการศึกษาได้ประหยัดกว่าที่รัฐจัดโดยมีคุณภาพเทียบเท่า ช่วยประหยัดงบประมาณด้านการศึกษาของประเทศได้เป็นจำนวนมาก โรงเรียนเอกชนเป็นผู้ลงทุนที่ดินและสิ่งก่อสร้างเอง ประกอบกับการบริหารจัดการที่ต้องยึดหลักประสิทธิภาพในฐานะที่เป็นเจ้าของ ทำให้ต้นทุนต่อหัวที่รัฐพึงต้องอุดหนุน มีอัตราที่ไม่สูงเกินความเป็นจริง และโรงเรียนยังสามารถระดมทรัพยากรจากผู้ปกครองที่มีความพร้อมได้ส่วนหนึ่ง

2.4.3 ร่วมสร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับคนไทย โดยจัดการศึกษาให้กับนักเรียนโรงเรียนในระบบ จำนวน 2.25 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 21.7 ของนักเรียนทั้งประเทศ และยังมีจัดการศึกษานอกระบบ จำนวน 1.15 ล้านคน

2.4.4 เป็นหุ้นส่วนการศึกษาระหว่างรัฐและเอกชน (Public-Private Partnerships in Education : PPPs) ช่วยให้รัฐสามารถเลือกผู้จัดการศึกษาโดยกำหนดสิ่งที่ต้องการโดยเฉพาะคุณภาพการศึกษาจากคู่สัญญาคือโรงเรียนเอกชน ช่วยให้รัฐได้ใช้ประโยชน์จากทักษะและความชำนาญเฉพาะของโรงเรียนเอกชน และยังช่วยให้เกิดการแข่งขันในด้านคุณภาพการศึกษา

2.4.5 โรงเรียนเอกชนเป็นนิติบุคคล ทำให้การบริหารจัดการที่มีความอิสระคล่องตัวในการบริหารงานและการกำหนดแผนกลยุทธ์ สามารถปรับตัวและเปลี่ยนแปลงได้รวดเร็ว จัดการศึกษาที่แตกต่าง หลากหลายตรงตามความต้องการของผู้เรียน

2.4.6 ผู้ปกครองให้ความไว้วางใจในคุณภาพของผู้เรียนทั้งในด้านวิชาการและทักษะที่จำเป็น เช่น ทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ ทักษะภาษาต่างประเทศ ด้านอาคารสถานที่ ชื่อเสียงของโรงเรียน และระบบการดูแลเอาใจใส่นักเรียน การเลือกเรียนในโรงเรียนเอกชนค่านึงถึงคุณภาพมากกว่าอัตราค่าใช้จ่าย

2.4.7 มีพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนเพื่อเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนการส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชน

3. แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

3.1 การสร้างผู้เรียนให้เป็นคนไทยที่มีคุณภาพและมีคุณธรรมรองรับการพัฒนาประเทศ สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคมจากภายนอกประเทศ ที่สำคัญได้แก่ การเปิดเสรีทางการค้าที่ได้ก่อให้เกิดการแข่งขันที่รุนแรงขึ้น การวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เป็นกุญแจสำคัญ

ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และเปลี่ยนวิถีการดำรงชีวิตของคนในทุกสังคม ประเทศที่ใช้เทคโนโลยีเป็นฐานการพัฒนาเศรษฐกิจจะทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นไปอย่างอย่างก้าวกระโดด มนุษย์จะสามารถเข้าถึงข้อมูลและองค์ความรู้ได้อย่างไร้ขีดจำกัด สภาพดังกล่าวส่งผลต่อทิศทางการพัฒนาประเทศ ประเทศไทยต้องมีการปรับตัวเพื่อให้สามารถแข่งขันได้และก้าวไปสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ความจำเป็นต้องปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ไทยแลนด์ 4.0 ในขณะที่ประเทศยังต้องเผชิญปัญหาความขัดแย้งในสังคมไทย ปัญหาวัฒนธรรมและค่านิยมของคนไทยที่ยังขาดความเป็นพลเมืองที่ต้องรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม การขาดวินัย ปัญหาคุณภาพการศึกษาของคนในประเทศที่ยังต่ำอยู่

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ร่างยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ร่างแผนการศึกษาแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล และนโยบายปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนไทยในอนาคตให้มีศักยภาพในการร่วมกันพัฒนาประเทศ สามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม รู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบ เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชน สังคม รักชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์

ปัจจุบันการศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนเอกชนในระบบซึ่งมีผู้เรียน 2.2 ล้านคน หรือประมาณหนึ่งในห้าของนักเรียนทั่วประเทศ กำลังประสบปัญหาด้านคุณภาพผู้เรียน คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง O-Net และ PISA ยังต่ำกว่าร้อยละ 50 การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนยังไม่สามารถสร้างแรงผลักดันที่มากพอต่อการสร้างคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ มีความรับผิดชอบ ตามบทบัญญัติของร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังนั้น การพัฒนาการศึกษาเอกชนจึงต้องกำหนดเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ทั้งในด้านความรู้ และทักษะของผู้เรียนที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในอนาคต และความเป็นพลเมืองที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามบรรทัดฐานของสังคม กระตุ้นให้มีการเพิ่มคุณภาพโดยเชื่อมโยงเงินอุดหนุนกับผลลัพธ์ของผู้เรียน

3.2 การเสริมสร้างโอกาสและความเสมอภาคให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐานเพื่อพัฒนาเต็มตามศักยภาพ เป้าหมายการพัฒนายั่งยืนของโลก (เป้าหมายที่ 4) ที่กำหนดให้สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้การสนับสนุนค่าใช้จ่ายให้กับผู้เรียนทุกคน โดยรัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปีตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และรัฐต้องดำเนินการให้ผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาตามความถนัดของตน ซึ่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้มีคำสั่งให้จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 15 ปี โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย (ก่อนประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย) ในขณะที่ผู้เรียนในโรงเรียนเอกชนยังไม่สามารถเข้าถึงค่าใช้จ่ายที่เพียงพอต่อการจัดการศึกษา

ที่มีคุณภาพ เนื่องจากอัตราเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายรายหัวยังต่ำกว่าค่าใช้จ่ายต่อหัวที่รัฐใช้สำหรับจัดการศึกษาในโรงเรียนของรัฐ นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนที่จัดการศึกษาที่มีคุณภาพสูงกว่ามาตรฐานขั้นต่ำไม่สามารถรับการอุดหนุนได้ เนื่องจากโรงเรียนต้องเก็บค่าธรรมเนียมที่สูงกว่าอัตราที่รัฐกำหนด ในพื้นที่ที่มีความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ โรงเรียนไม่สามารถเก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาได้หรือเก็บได้ไม่เต็มอัตรา

นอกจากนี้ นโยบายกระทรวงศึกษาธิการในการปฏิรูปการศึกษาที่ต้องการยกระดับคุณภาพการศึกษา ได้แก่ การสื่อสารภาษาอังกฤษ สะเต็มศึกษา การพัฒนาศักยภาพการสอนของครู ในขณะที่ผู้เรียนในโรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่ไม่สามารถเข้าถึงการส่งเสริมดังกล่าว เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ ดังนั้น ในการพัฒนาการศึกษาเอกชน ต้องกำหนดให้มีการปฏิรูประบบทรัพยากรเพื่อการศึกษาเอกชน เพื่อเป็นหลักประกันให้ผู้เรียนได้รับความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษามีคุณภาพมาตรฐาน วางระบบให้โรงเรียนต้องรับผิดชอบต่อรัฐและประชาชนในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ รวมทั้งกำหนดแนวทางส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสได้รับการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพ หรือเพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพเหมาะสมตามช่วงวัยในโรงเรียนเอกชนนอกระบบบนหลักการจัดสรรงบประมาณที่ไม่สร้างภาระงบประมาณในอนาคตที่เกินกำลังรัฐบาล เกิดการยกระดับผลลัพธ์ให้กับผู้เรียนและโรงเรียน และต้องให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจ่ายค่าธรรมเนียมการศึกษาสำหรับการศึกษามีคุณภาพสูงกว่ามาตรฐานขั้นต่ำ

3.3 การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการศึกษาของโรงเรียนเอกชนเพื่อประกันคุณภาพการศึกษาต่อผู้เรียน การจัดการศึกษาเอกชนยังมีความแตกต่างในคุณภาพมาตรฐานระหว่างโรงเรียนประเภทเดียวกันค่อนข้างมาก โรงเรียนส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (คะแนน O-Net) ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน รวมทั้งหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลยังไม่เอื้อต่อการสร้างกระบวนการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สาเหตุหนึ่งที่ทำให้การศึกษาเอกชนในภาพรวมยังอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่ามาตรฐาน เนื่องจากการที่โรงเรียนขาดแคลนทรัพยากรการศึกษา ซึ่งเป็นผลโดยตรงมาจากการที่ผู้เรียนยังได้รับการอุดหนุนค่าใช้จ่ายในอัตราที่ต่ำ เนื่องจากทรัพยากรการศึกษาส่วนใหญ่มาจากเงินอุดหนุนจากรัฐบาลตามรายหัวนักเรียน การถูกจำกัดเพดานค่าธรรมเนียมการศึกษา ด้านการบริหารจัดการการศึกษา โรงเรียนยังไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลด้านคุณภาพและประสิทธิภาพให้ผู้ปกครองได้ตรวจสอบ และไม่ต้องแสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบต่อเงินอุดหนุนที่ได้รับไปใช้จ่ายอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ทำให้การจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนยังไม่เป็นที่ยอมรับและได้รับความไว้วางใจจากรัฐและสังคม ผู้ปกครองและหน่วยงานรัฐขาดการรับรู้ถึงข้อมูลเพื่อตรวจสอบคุณภาพของโรงเรียน ดังนั้น ในการพัฒนาการศึกษาเอกชน ต้องวางกลไกเพื่อให้โรงเรียนมีการจัดการศึกษาบนหลักความรับผิดชอบต่อสร้างความเชื่อมั่นต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน ควบคู่ไปกับการใช้โรงเรียนเป็นฐานในการพัฒนาเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทความแตกต่างของแต่ละโรงเรียน และงบประมาณเพื่อการพัฒนาที่มีอยู่อย่างจำกัด ส่งเสริมให้ผู้ปกครองร่วมรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาที่มีคุณภาพสูงกว่ามาตรฐานขั้นต่ำเพื่อให้โรงเรียนมีทรัพยากรเพียงพอ ส่งเสริมให้ผู้บริหารโรงเรียนสร้างจุดเด่นด้านคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา ส่งเสริมแนวทางประชารัฐเพื่อร่วมพัฒนา

โรงเรียนเอกชนที่ยังมีคุณภาพต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน โดยมีเป้าหมายให้ทุกโรงเรียนจัดการศึกษาที่มีคุณภาพไม่ต่ำกว่ามาตรฐานขั้นต่ำที่กำหนด เพื่อเป็นหลักประกันให้ผู้เรียนทุกคนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐาน

3.4 การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเอกชนในการจัดการศึกษา ทิศทางการศึกษาของประเทศมีแนวโน้มที่รัฐจะลดบทบาทการเป็นผู้จัดการศึกษามาเป็นผู้กำกับนโยบาย แผน มาตรฐาน ติดตามประเมินผล และส่งเสริมสนับสนุน (Regulator) มีการเสนอแนวทางใหม่ได้แก่ โครงการสถานศึกษาพันธะสัญญา (Charter School) , รูปแบบการให้สัมปทานแก่เอกชนในการจัดการศึกษา (Privatization) รวมถึงการปรับเปลี่ยนระบบการจัดสรรงบประมาณด้านการศึกษา จากเดิมที่จัดสรรผ่านด้านอุปทานหรือ (Supply Side Financing) มาเป็นการจัดสรรผ่านด้านอุปสงค์หรือตัวผู้เรียน (Demand Side Financing) การส่งเสริมให้ท้องถิ่นและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมจัดการศึกษามากขึ้น ซึ่งปรากฏให้เห็นในร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 - 2564 และร่างแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2574 รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการศึกษาปฐมวัยตามร่างรัฐธรรมนูญฯ ซึ่งถือเป็นระดับการศึกษาที่เป็นจุดแข็งของโรงเรียนเอกชน ความเชื่อมั่นของผู้ปกครองที่มีต่อคุณภาพของผู้เรียน ดังนั้น ถึงแม้ประชากรวัยเรียนจะมีแนวโน้มลดลงตามโครงสร้างประชากรของโลก แต่การศึกษาเอกชนก็ยังมีโอกาสที่จะรับนักเรียนเข้าเรียนเพิ่มขึ้นได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับคุณภาพและความไว้วางใจจากผู้ปกครอง อย่างไรก็ตาม ภาครัฐและสังคมยังมีทัศนคติในทางลบว่า การศึกษาเอกชนเป็นการประกอบธุรกิจที่มุ่งแสวงหากำไรเป็นหลัก โรงเรียนและผู้เรียนมีฐานะดี ดังนั้น ในการพัฒนาการศึกษาเอกชน ต้องสร้างความเชื่อมั่นต่อระบบการศึกษาเอกชนทั้งระบบ แสดงให้เห็นถึงจุดแข็งของการศึกษาเอกชน เพื่อระดมการสนับสนุนจากทุกฝ่าย กำหนดช่องทางและแนวทางสนับสนุนเพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมของการศึกษาเอกชนให้มากขึ้น เช่น โครงการสถานศึกษาพันธะสัญญา รวมทั้งเสริมสร้างให้ภาคส่วนอื่น เช่น ผู้ปกครอง ชุมชน ภาคเอกชน หน่วยงานรัฐที่มีหน้าที่พัฒนาคนมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน และให้การส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบเพื่อร่วมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ให้มากขึ้น

3.5 การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ตามร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 มีเป้าหมายให้มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ เพิ่มการใช้ระบบดิจิทัลในการให้บริการ ปัญหาคอร์รัปชั่นลดลง การใช้จ่ายภาครัฐและระบบงบประมาณมีประสิทธิภาพสูง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการที่ส่งผลต่อการพัฒนาการศึกษาเอกชนในระดับจังหวัด จากการศึกษาที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนยังขาดทิศทางและเป้าหมายในการแสดงบทบาทที่ชัดเจน การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่และการวางระบบต่างๆ เพื่อกำกับดูแล ส่งเสริม พัฒนา และอำนวยความสะดวกต่อการจัดการศึกษาเอกชน มีหลายเรื่องที่ยังไม่บรรลุเจตนารมณ์ตามที่พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนกำหนด เช่น การเสนอนโยบายและยุทธศาสตร์เพื่อส่งเสริมการศึกษาเอกชน การส่งเสริมสนับสนุนด้านวิชาการ การประกันคุณภาพการศึกษาเอกชน การเป็นศูนย์ส่งเสริมสนับสนุนข้อมูลและทะเบียนกลาง

การติดตามตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาเอกชน นอกจากนี้ยังขาดงบประมาณในการพัฒนาเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาเอกชน ดังนั้น ในการพัฒนาการศึกษาเอกชน ต้องพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน และการดำเนินงานในฐานะหน่วยส่งเสริมการศึกษาเอกชนของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ให้เป็นหน่วยงานที่มีศักยภาพในการนำการศึกษาเอกชนให้ก้าวทันต่อบริบทที่เปลี่ยนแปลง และมีความรับผิดชอบต่อคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน

4. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผน

4.1 วิสัยทัศน์

“การศึกษาเอกชน พัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย มีองค์ความรู้และทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ด้วยการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ”

4.2 วัตถุประสงค์

4.2.1 เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ สามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตน มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม มีความรู้และทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21

4.2.2 เพื่อให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบห้าปีตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย รวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต

4.2.3 เพื่อกำกับ ส่งเสริม และสนับสนุนให้การจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล บริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ มีความแตกต่างหลากหลายได้ตามความต้องการและความถนัดของผู้เรียน

4.2.4 เพื่อเสริมสร้างการเป็นหุ้นส่วนการศึกษาระหว่างรัฐและเอกชน และทุกภาคส่วน ร่วมสนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชน

4.2.5 เพื่อให้การส่งเสริมการศึกษาเอกชนบรรลุตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศและก้าวทันต่อบริบทที่เปลี่ยนแปลง

4.3 เป้าหมาย

4.3.1 ผู้เรียนได้รับการพัฒนาขีดความสามารถเต็มตามศักยภาพที่มี มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีทักษะชีวิต มีความรู้ มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ผู้เรียนในโรงเรียนนอกระบบมีความรู้และทักษะอาชีพ สนองตอบต่อการพัฒนาประเทศและความต้องการของตลาดแรงงาน

ตัวชี้วัด

- 1) นักเรียนระดับปฐมวัยมีพัฒนาการสมวัยไม่น้อยกว่าร้อยละ 90
- 2) นักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา มีกิจกรรมการปฏิบัติตนที่สะท้อนการมีคุณธรรมจริยธรรมเพิ่มขึ้น
- 3) คะแนน O-NET เฉลี่ยของโรงเรียนเอกชนสูงขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 2

4) ผลคะแนนสอบ PISA ในแต่ละวิชาไม่ต่ำกว่า 500

5) จำนวนผู้เรียนหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นของโรงเรียนนอกระบบผ่านการทดสอบมาตรฐานอาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานเพิ่มขึ้น

4.3.2 ผู้เรียนได้รับโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพไม่ต่ำกว่ามาตรฐานขั้นต่ำที่รัฐกำหนดโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และสามารถรับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงกว่ามาตรฐานโดยจ่ายค่าธรรมเนียมการศึกษา และผู้เรียนในโรงเรียนนอกระบบได้รับการส่งเสริมให้เข้าถึงค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาตามความเหมาะสม

ตัวชี้วัด

1) สัดส่วนผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาทุกระดับชั้นผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 50 มีจำนวนเพิ่มขึ้น และความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ระหว่างพื้นที่และภูมิภาคลดลง

2) จำนวนโรงเรียนที่ทำสัญญากับกระทรวงศึกษาธิการในการอุดหนุนเพื่อเพิ่มคุณภาพการศึกษา

3) สัดส่วนผู้เรียนระดับปฐมวัยถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้รับการอุดหนุนค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพไม่ต่ำกว่ามาตรฐานขั้นต่ำที่รัฐกำหนด

4) จำนวนผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ที่ได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาตามความถนัด

4.3.3 โรงเรียนเอกชนจัดการศึกษามีคุณภาพได้มาตรฐานสากล บริหารจัดการเงินอุดหนุนอย่างมีประสิทธิภาพ มีทรัพยากรการศึกษาที่เพียงพอสำหรับจัดการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐานตามศักยภาพของแต่ละโรงเรียน มีความแตกต่างหลากหลายตามความต้องการของผู้เรียน

ตัวชี้วัด

1) สัดส่วนโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียนทุกระดับชั้นผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 50 มีจำนวนเพิ่มขึ้น

2) สัดส่วนโรงเรียนที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำกว่าร้อยละ 50 ได้รับการส่งเสริมหรือพัฒนาคุณภาพในด้านต่างๆ

3) สัดส่วนโรงเรียนที่ผ่านการประเมินคุณภาพมาตรฐานตามเกณฑ์ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

4) สัดส่วนโรงเรียนที่เปิดเผยข้อมูลด้านคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา

4.3.4 โรงเรียนเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบเพิ่มขึ้น โดยภาครัฐและประชาสังคมมีความเชื่อมั่นและให้การสนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชน

ตัวชี้วัด

1) สัดส่วนนักเรียนโรงเรียนเอกชนต่อรัฐเพิ่มขึ้น

2) ระดับทัศนคติในทางบวกของประชาชนที่มีต่อโรงเรียนเอกชน

3) จำนวนโรงเรียนเอกชนที่เพิ่มขึ้น

4.3.5 ระบบการบริหารจัดการส่งเสริมการศึกษาเอกชนมีประสิทธิภาพ ทันสมัย มีความเป็นพลวัตร ก้าวทันบริบทที่เปลี่ยนแปลง

ตัวชี้วัด

- 1) ข้อมูลทะเบียนกลางทางการศึกษาเอกชนที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน
เชื่อมโยงกับกระทรวงศึกษาธิการ สามารถสืบค้นได้ทันที
- 2) ระบบฐานข้อมูลด้านคุณภาพและประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชน
ที่เปิดเผยต่อสาธารณชน และสามารถนำไปใช้ประกอบการจัดสรรเงินอุดหนุนเพื่อเพิ่มคุณภาพ
- 3) จำนวนกฎ ระเบียบที่ได้รับการแก้ไขให้อำนวยความสะดวกต่อการจัด
การศึกษาเอกชน
- 4) ระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
การศึกษาเอกชน
- 5) จำนวนนักเรียนเบิกเงินอุดหนุนซ้ำซ้อนลดลง

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน การวัดและประเมินผล
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 การปฏิรูประบบทรัพยากรเพื่อการศึกษาเอกชน
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของการศึกษาเอกชน
- ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมการศึกษานอกระบบเพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้
- ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาการศึกษาเอกชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
- ยุทธศาสตร์ที่ 7 การเพิ่มประสิทธิภาพการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

6. แนวทางการพัฒนา

ยุทธศาสตร์	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย	แนวทางการพัฒนา
<p>1. การพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน การวัดและประเมินผล</p>	<p>วัตถุประสงค์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน การวัด ประเมินผล ให้สามารถสร้างผู้เรียนให้มีความรู้ และทักษะในศตวรรษที่ 21 2. เพื่อพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน การวัด และประเมินผล ให้สามารถสร้างผู้เรียนให้เป็น คนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ และมีความ รับผิดชอบต่อส่วนรวม <p>เป้าหมาย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนมีองค์ความรู้และทักษะที่จำเป็น ในศตวรรษที่ 21 2. ผู้เรียนเป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติ และมีความ รับผิดชอบต่อส่วนรวม 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ปรับหลักสูตรและโครงสร้างเวลาเรียนเพื่อการเรียนรู้ที่จำเป็นและตามความต้องการของผู้เรียน 2. ส่งเสริมกระบวนการเรียนการสอนที่สร้างผู้เรียนให้มีทักษะในศตวรรษที่ 21 ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สร้างความอยากเรียนรู้ และการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง (Problem based learning , Project based learning , Coaching , Facilitation , Mentoring) 3. ส่งเสริมการสอนสะเต็มศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตจริง รวมทั้งการพัฒนาผลผลิตใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต 4. ส่งเสริมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อให้นักเรียนสามารถสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ 5. พัฒนาคุณภาพการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยเพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้สมกับวัย 6. ส่งเสริมกระบวนการเรียนการสอนเพื่อสร้างผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจ ในชาติ และมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ดำรงชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง 7. ยกระดับคุณภาพการสอนภาษาไทยเพื่อเพิ่มความสามารถในการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้ 8. ส่งเสริมและพัฒนาการวัดและประเมินผลด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น NT O-NET PISA Liked ด้านพัฒนาการสมวัยของผู้เรียนปฐมวัย ด้านกิจกรรม การปฏิบัติตนที่สะท้อนการมีคุณธรรมจริยธรรม 9. ส่งเสริมการแข่งขันทักษะวิชาการเพื่อเตรียมนักเรียนเข้าแข่งขันระดับชาติ

ยุทธศาสตร์	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย	แนวทางการพัฒนา
		<p>และนานาชาติ เช่น โอลิมปิกคณิตศาสตร์ โอลิมปิกวิทยาศาสตร์</p> <p>10. ส่งเสริมและพัฒนารูปแบบการอบรมครูเพื่อการพัฒนาให้ทั่วถึง เช่น การอบรมทางไกล การส่งเสริมการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง</p>
<p>2. การปฏิรูประบบทรัพยากรเพื่อการศึกษาเอกชน</p>	<p>วัตถุประสงค์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนทุกคนเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพไม่ต่ำกว่ามาตรฐานขั้นต่ำที่รัฐกำหนด ด้วยการบริหารจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพของโรงเรียน 2. เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงกว่ามาตรฐานขั้นต่ำ โดยร่วมรับผิดชอบค่าใช้จ่าย 3. เพื่อให้โรงเรียนมีทรัพยากรการศึกษาที่เพียงพอสำหรับจัดการศึกษาที่มีคุณภาพได้มาตรฐานสากล ตามศักยภาพของแต่ละโรงเรียน <p>เป้าหมาย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนได้รับการอุดหนุนค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาที่มีคุณภาพไม่ต่ำกว่ามาตรฐานขั้นต่ำ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขด้านคุณภาพที่กำหนด 	<ol style="list-style-type: none"> 1. กำหนดมาตรฐานคุณภาพการศึกษาขั้นต่ำ (Minimum Standard) อัตราเงินอุดหนุนที่เหมาะสม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการทำสัญญากับโรงเรียน โดยจัดทำแผนการดำเนินงานเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา 2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความพร้อมให้มีโอกาสได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงกว่ามาตรฐานขั้นต่ำได้ตามความต้องการและความถนัด ตามศักยภาพของโรงเรียน โดยผู้เรียนจ่ายค่าธรรมเนียมการศึกษาส่วนที่เพิ่ม และโรงเรียนต้องแสดงให้เห็นถึงคุณภาพที่เกินกว่ามาตรฐานขั้นต่ำ 3. ส่งเสริมให้ผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาตามความถนัดของตน 4. ส่งเสริมเด็กไทยที่ยังไม่ได้รับสัญชาติให้ได้รับการอุดหนุนค่าใช้จ่ายเพื่อสร้างโอกาสทางการศึกษา 5. ส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนด้วยการอุดหนุนค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่จำเป็นต่อการศึกษาขั้นพื้นฐาน เช่น อาหารกลางวัน อาหารเสริม (นม)

ยุทธศาสตร์	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย	แนวทางการพัฒนา
	<ol style="list-style-type: none"> 2. ผู้เรียนมีโอกาสได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ สูงกว่ามาตรฐานขั้นต่ำ โดยรัฐสนับสนุนการเข้าถึงค่าใช้จ่ายแก่ผู้พิการและด้อยโอกาส 3. โรงเรียนทุกแห่งจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานขั้นต่ำ ด้วยการบริหารจัดการเงินอุดหนุนที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ 	
<p>3. การเพิ่มประสิทธิภาพ การจัดการศึกษา ของโรงเรียนเอกชน</p>	<p>วัตถุประสงค์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อให้โรงเรียนจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐานสากล 2. เพื่อให้โรงเรียนมีความเข้มแข็งสามารถแข่งขันได้ 3. เพื่อส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษา เอกชนต่อสาธารณะ <p>เป้าหมาย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. โรงเรียนมีผลการประเมินคุณภาพ ผ่านเกณฑ์ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด 2. โรงเรียนมีอัตลักษณ์และมีจำนวนนักเรียนเพิ่มขึ้น 3. ประชาชน ผู้ปกครองและผู้เรียนได้รับ ทราบข้อมูลด้านคุณภาพและ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. พัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน เพื่อให้สามารถนำผลการประเมินในรูปแบบของระบบข้อมูลสารสนเทศมาใช้สำหรับส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพเป็นรายโรงเรียน และเพื่อการจัดกลุ่มคุณภาพของโรงเรียน 2. กำหนดหลักเกณฑ์ให้สถานศึกษาเผยแพร่ข้อมูลด้านคุณภาพเพื่อสร้างระบบ การตรวจสอบให้ผู้เรียนสามารถเลือกรับบริการทางการศึกษาที่มีคุณภาพ มาตรฐานเหมาะสมตามอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษา 3. เพิ่มการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา โดยเปิดโอกาสให้โรงเรียนเก็บ ค่าธรรมเนียมการศึกษาสำหรับการจัดการศึกษาที่เกินกว่าคุณภาพมาตรฐาน ขั้นต่ำที่รัฐกำหนดได้ โดยโรงเรียนต้องแสดงให้เห็นคุณภาพการจัดการศึกษา ที่สูงขึ้น 4. ส่งเสริมให้สถานศึกษาสร้างอัตลักษณ์ ความแตกต่างหลากหลายได้ตามความต้องการของผู้เรียน เช่น ด้านกีฬา ดนตรี ภาษา ห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์ 5. ส่งเสริมการพัฒนาโรงเรียนเอกชนมาตรฐานสากล 6. ส่งเสริมการพัฒนากระบวนการนิเทศการศึกษาภายในของโรงเรียนเอกชน

ยุทธศาสตร์	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย	แนวทางการพัฒนา
	<p>ประสิทธิภาพการจัดการศึกษา ของโรงเรียน</p>	<p>7. ส่งเสริมการเพิ่มสมรรถนะและขวัญกำลังใจของครูโรงเรียนเอกชน เช่น วิทยฐานะ การประกาศเงินเดือนขั้นต่ำตามวุฒิและสมรรถนะ เพิ่มประสิทธิภาพ การคุ้มครองการทำงานของครู</p> <p>8. ส่งเสริมมาตรการด้านความปลอดภัยในสถานศึกษาจากอุบัติเหตุและภัยพิบัติ</p> <p>9. ส่งเสริมและพัฒนาโรงเรียนที่ยังมีคุณภาพต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานเพื่อยกระดับ คุณภาพ เช่น การอบรมผู้บริหารและครู การกำหนดมาตรการช่วยเหลือเสนอต่อ คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา</p> <p>10. พัฒนาการดำเนินงานของกองทุนส่งเสริมโรงเรียนในระบบเพื่อให้โรงเรียน สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนเพื่อพัฒนาการศึกษามากขึ้น</p>
<p>4. การเสริมสร้างการมี ส่วนร่วมของการศึกษา เอกชน</p>	<p>วัตถุประสงค์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อเพิ่มระดับและช่องทางการมีส่วนร่วม ของเอกชนในการจัดการศึกษา 2. เพื่อสร้างความเชื่อมั่นต่อระบบ การจัดการศึกษาเอกชนที่มีคุณภาพ มาตรฐานสากล 3. เพื่อส่งเสริมโรงเรียนเอกชนเป็นศูนย์กลาง การศึกษานานาชาติ <p>เป้าหมาย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. โรงเรียนเอกชนทำสัญญากับ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. สร้างเครือข่ายเพื่อการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐเพื่อส่งเสริมให้มี การปฏิบัติต่อโรงเรียนเอกชนในฐานะผู้จัดการศึกษาภายใต้กฎ กติกา ที่เป็นมาตรฐานเดียวกันกับโรงเรียนรัฐ 2. ส่งเสริมให้โรงเรียนเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาตามโครงการ สถานศึกษาพันธะสัญญา (Chartered School) หรือการให้สัมปทาน (Privatization) ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐกำหนด 3. ศึกษาแนวทางการอุดหนุนในรูปแบบคูปองการศึกษา เพื่อให้เด็กเรียนมีโอกาส เลือกรับการศึกษาตามความต้องการตามหลัก Demand-side Financing และเพื่อให้เกิดการแข่งขันด้านคุณภาพ 4. ส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนของสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุน

ยุทธศาสตร์	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย	แนวทางการพัฒนา
	<p>กระทรวงศึกษาธิการในการเพิ่มคุณภาพการศึกษา</p> <p>2. ประชาชนมีทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียนเอกชน</p> <p>3. โรงเรียนเอกชนเป็นเป็นเครือข่ายการจัดการศึกษานานาชาติ</p>	<p>การจัดการศึกษาเอกชน รวมทั้งส่งเสริมช่องทางความร่วมมือของผู้ปกครองในกระบวนการเรียนการสอนของโรงเรียน</p> <p>5. เสริมสร้างภาพลักษณ์ที่เป็นจุดแข็งของการศึกษาเอกชนเพื่อสร้างความเชื่อมั่นต่อระบบการศึกษาเอกชน</p> <p>6. เสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาเอกชน เช่น การแลกเปลี่ยนนักเรียน ครู หลักสูตรการเรียนการสอน</p> <p>7. ส่งเสริมโรงเรียนเอกชนเป็นศูนย์กลางการศึกษาในอาเซียนและนานาชาติ โดยปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ กำหนดมาตรการ ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมและอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนจากต่างประเทศเข้ามารับการศึกษาในประเทศไทย</p>
<p>5. การส่งเสริมการศึกษานอกระบบเพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้</p>	<p>วัตถุประสงค์</p> <p>1. เพื่อยกระดับบทบาทและคุณภาพมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนอกระบบรองรับการพัฒนาประเทศ</p> <p>2. เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนทุกช่วงวัยได้รับ</p>	<p>1. ส่งเสริมระบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และยกระดับมาตรฐานคุณวุฒิของผู้เรียนโรงเรียนนอกระบบ</p> <p>1.1 Credit bank / การรับรองและเทียบโอนหน่วยกิตการศึกษา</p> <p>1.2 ส่งเสริมการสอนเพื่อการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานและการทดสอบคุณวุฒิวิชาชีพ</p> <p>1.3 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจัดตั้งศูนย์ทดสอบความรู้</p>

ยุทธศาสตร์	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย	แนวทางการพัฒนา
	<p>การศึกษาเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะอาชีพตามความต้องการและความถนัด</p> <p>3. เพื่อส่งเสริมการพัฒนาระบบทรัพยากรการศึกษาสำหรับโรงเรียนเอกชนนอกระบบ</p> <p>เป้าหมาย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. โรงเรียนเอกชนนอกระบบจัดการศึกษาได้มีคุณภาพมาตรฐาน เป็นรู้จักของสังคม 2. ประชาชนได้รับการศึกษาระยะสั้น และสามารถนำไปใช้ประกอบอาชีพหรือเทียบโอนกับการศึกษาในระบบได้ 3. ประชาชนที่ขาดแคลนมีโอกาสเข้าถึงค่าใช้จ่ายสำหรับการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพ 	<p>ทักษะ และให้การรับรองคุณวุฒิแก่ผู้จบการศึกษาจากโรงเรียนนอกระบบ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1.4 จัดทำหลักสูตรแกนกลางที่เอื้อต่อการเทียบโอน และการทดสอบคุณวุฒิวิชาชีพ 2. พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศสถานศึกษานอกระบบ โดยจัดทำ Cluster การศึกษานอกระบบตามประเภทและระดับคุณภาพ เพื่อเป็นช่องทางให้ผู้เรียนสามารถเลือกรับบริการทางการศึกษาตามความต้องการ และเพื่อประชาสัมพันธ์การศึกษาของโรงเรียนนอกระบบ 3. จัดทำแนวทาง หลักเกณฑ์ และส่งเสริมระบบการเรียนการสอนผ่านทางออนไลน์ 4. ส่งเสริมการเรียนการสอนที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ประกอบการที่มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถต่อยอดไปสู่ธุรกิจขนาดย่อม 5. ส่งเสริมโรงเรียนเอกชนนอกระบบประเภทวิชาชีพเป็นศูนย์ฝึกอาชีพ โดยพัฒนาศูนย์ และสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนเพื่อจัดหาผู้เรียนและแหล่งเงินทุนสนับสนุน 6. ส่งเสริมแนวทางการอุดหนุนหรือช่วยเหลือผู้เรียนที่ขาดแคลนให้สามารถรับการศึกษาเพื่อการประกอบอาชีพหรือการศึกษาตามช่วงวัยในโรงเรียนนอกระบบ 7. ศึกษาแนวทางการจัดตั้งกองทุนหรือการเข้าถึงแหล่งเงินทุนสำหรับโรงเรียนนอกระบบ

ยุทธศาสตร์	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย	แนวทางการพัฒนา
		<p>8. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษา โดยการเทียบวุฒิสำหรับ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อให้สามารถเป็นผู้สอนได้ การใช้แหล่งเรียนรู้จากชุมชน ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้บริการชุมชนเพื่อเพิ่มทักษะการเรียนรู้ เช่น บริการตัดผม การประกอบอาหารในสถานศึกษาสงเคราะห์ ฯลฯ</p> <p>9. สร้างภาพลักษณ์โรงเรียนเอกชนนอกระบบให้เป็นที่รู้จักของสังคม โดยการ ประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่างๆ เช่น จัดมหกรรมการศึกษา นอกระบบ ประชาสัมพันธ์โรงเรียนทางเว็บไซต์ รางวัลพระราชทาน การเข้าร่วมการ ประกวดในรายการต่างๆ ทางสื่อสาธารณะ การจัดแข่งขันทักษะวิชาชีพ ส่งเสริมโรงเรียนเอกชนประเภทนอกระบบที่มีคุณภาพสู่มาตรฐานสากล</p> <p>10. เสริมสร้างเครือข่ายเพื่อสร้างความร่วมมือในการจัดการศึกษากับหน่วยงานรัฐ และเอกชนในประเทศ การเจรจาความร่วมมือกับต่างประเทศในการขยายฐาน การจัดตั้งโรงเรียนหรือหลักสูตร และการจัดตั้งศูนย์โรงเรียนนอกระบบสัมพันธ์ เพื่อแจ้งเบาะแส และแนะนำผู้ที่ยังปฏิบัติผิดระเบียบ กฎหมาย ให้ดำเนินการ ให้ถูกต้อง</p>

ยุทธศาสตร์	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย	แนวทางการพัฒนา
<p>6. การพัฒนาการศึกษา เอกชนในพื้นที่จังหวัด ชายแดนภาคใต้</p>	<p>วัตถุประสงค์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ 2. เพื่อลดความเหลื่อมล้ำและส่งเสริม การศึกษาให้เป็นเครื่องมือในการสร้าง สังคมสันติสุข <p>เป้าหมาย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น 2. โรงเรียนมีการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ มาตรฐานและเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำด้านการศึกษา ของผู้เรียนในพื้นที่ <ol style="list-style-type: none"> 1.1 พัฒนาระบบการวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์นักเรียนโดยส่งเสริม การใช้ข้อสอบกลางเพื่อให้เกิดการยกระดับคุณภาพการศึกษาไปสู่ มาตรฐานที่ใกล้เคียงกัน 1.2 ยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทยให้อ่านออกเขียนได้ อ่านเข้าใจ ใช้ภาษาไทยในการสื่อสารและเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 1.3 ส่งเสริมการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ สะเต็มศึกษา การบูรณาการอิสลามศึกษา กับการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ใช้กิจกรรมนอกห้องเรียนช่วยเสริมการเรียนรู้ 1.4 พัฒนาให้ครูมีความเป็นครูมืออาชีพ เพื่อปรับกระบวนการสอน ให้ผู้เรียน เกิดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตัวเอง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 1.5 ส่งเสริมการเข้าถึงทรัพยากรทางการศึกษา ได้แก่ สื่อ เทคโนโลยีในการ จัดการเรียนการสอน 1.6 ส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ได้แก่ การปรับ พื้นฐานความรู้ การสอนเสริม (ติวเตอร์) กิจกรรมส่งเสริมทักษะวิชาการ ทักษะชีวิต ทักษะอาชีพ 1.7 พัฒนาผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามเพื่อการบริหาร จัดการศึกษาที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ 1.8 ส่งเสริมพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้นักเรียนมีคุณลักษณะ

ยุทธศาสตร์	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย	แนวทางการพัฒนา
		<p>ที่พึงประสงค์ ผ่านกระบวนการลูกเสือ เนตรนารีและยุวกาชาด ส่งเสริมการเรียนรู้ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>2. ส่งเสริมการจัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลายภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรม</p> <p>2.1 ส่งเสริมการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและหลักสูตรอิสลามศึกษาแบบบูรณาการ</p> <p>2.2 ส่งเสริมโรงเรียนให้จัดการเรียนการสอนในรูปแบบที่หลากหลายตามความต้องการของผู้เรียน เช่น การเน้นวิชาสามัญเพิ่มขึ้น</p> <p>2.3 ส่งเสริมความรู้และประสบการณ์ด้านพหุวัฒนธรรมแก่ผู้เรียน สันติศึกษา (Peace Education) และหลักสูตรผู้นำการเปลี่ยนแปลง</p> <p>2.4 ส่งเสริมการจัดการศึกษานอกระบบที่เป็นอัตลักษณ์ของพื้นที่ ได้แก่ สถาบันศึกษาปอเนาะ ตาดีกา โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม</p> <p>2.5 ส่งเสริมระบบการเทียบโอนผลการเรียนในศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิด (ตาดีกา) หรือสถาบันศึกษาปอเนาะกับการเรียนในโรงเรียน</p> <p>2.6 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ในการจัดการศึกษา เช่น กีฬาสัมพันธ์ งานเมาลิด</p> <p>3. พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการการศึกษาเอกชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้</p> <p>3.1 สร้างกลไกการบริหารจัดการการศึกษาให้รองรับสถานการณ์ในพื้นที่ ได้แก่ ระบบการช่วยเหลือและดูแลผู้เรียน ครู และสถานศึกษา ระบบแนะแนว</p>

ยุทธศาสตร์	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย	แนวทางการพัฒนา
		<p>ระบบติดตามนักเรียนออกกลางคัน</p> <p>3.2 เสริมสร้างเครือข่ายทางการศึกษาและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนทั้งในประเทศและต่างประเทศ เช่น ศอ.บต. มหาวิทยาลัย</p> <p>3.3 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษาเอกชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วยการพัฒนาบุคลากรและอาคารสถานที่ของสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัด/อำเภอ</p> <p>3.4 พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษาเอกชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้</p>
<p>7. การเพิ่มประสิทธิภาพการส่งเสริมการศึกษาเอกชน</p>	<p>วัตถุประสงค์</p> <ul style="list-style-type: none"> - เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการส่งเสริมการศึกษาเอกชนตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน - เพื่อพัฒนาศักยภาพของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในการทำหน้าที่เป็นหน่วยส่งเสริมการจัดการศึกษาเอกชน <p>เป้าหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - การส่งเสริมการศึกษาเอกชนตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนมีประสิทธิภาพและมีความทันสมัย - การบริหารราชการของสำนักงาน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ทบทวนบทบาทภารกิจของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนให้ก้าวทันบริบทที่เปลี่ยนแปลง โดยบูรณาการเป้าหมายของการพัฒนาการศึกษาเอกชนกับเป้าหมายขององค์กร 2. พัฒนาการเป็นศูนย์ส่งเสริมสนับสนุนข้อมูลการศึกษาเอกชนต่อประชาชน จัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศด้านคุณภาพและประสิทธิภาพของโรงเรียน จำแนกกลุ่มสถานศึกษาตามระดับคุณภาพมาตรฐาน เพื่อการพัฒนาและเพื่อประกันคุณภาพการศึกษาเอกชน 3. พัฒนาการเป็นศูนย์ทะเบียนกลางทางการศึกษาเอกชน เพื่อให้มีข้อมูลสารสนเทศที่ครบถ้วนถูกต้องและเป็นปัจจุบัน เชื่อมโยงกับกระทรวงศึกษาธิการ มีการกำหนดระเบียบว่าด้วยการทะเบียนกำหนดหน้าที่การจัดทำและรายงานทางทะเบียนของหน่วยงานแต่ละระดับอย่างชัดเจน 4. ใช้แผนพัฒนาการศึกษาเอกชนระยะ 5 ปี ในการกำหนดแผนปฏิบัติการ

ยุทธศาสตร์	วัตถุประสงค์/เป้าหมาย	แนวทางการพัฒนา
	<p>คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน มีประสิทธิภาพ พร้อมให้การส่งเสริม การจัดการศึกษาเอกชน</p>	<p>ประจำปี และประสานกับแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนจังหวัด กำหนดโครงการที่สามารถยกระดับผลลัพธ์ให้กับผู้เรียนและโรงเรียน มีการติดตามและประเมินผล</p> <ol style="list-style-type: none"> 5. ปรับแก้กฎ ระเบียบ ประกาศเพื่อส่งเสริมและอำนวยความสะดวกต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน รวมถึงการประสานงานกับหน่วยงานที่เป็นเจ้าของกฎระเบียบเพื่อให้เกิดการปฏิบัติตามต่อโรงเรียนเอกชนที่เป็นมาตรฐานเดียวกันกับโรงเรียนของรัฐหรือท้องถิ่น 6. สร้างกลไกการคุ้มครองผู้บริโภคและการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทระหว่างผู้ปกครองและโรงเรียน 7. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดสรรเงินอุดหนุน การตรวจสอบและติดตามการใช้เงินอุดหนุนการศึกษาเอกชนโดยนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงาน 8. พัฒนาบุคลากรที่ทำหน้าที่ส่งเสริมการศึกษาเอกชนให้มีทักษะการทำงานที่สามารถรองรับบริบทการเปลี่ยนแปลงของการจัดการศึกษาเอกชน 9. เสริมสร้างภาพลักษณ์ด้านบทบาทขององค์กร วางระบบการประเมินเพื่อส่งเสริมเชิดชูเกียรติแก่หน่วยงาน โรงเรียน และบุคคลที่ทำงานได้ประสบผลสำเร็จ 10. ศึกษาวิจัยเชิงนโยบายเพื่อนำผลการวิจัยไปพัฒนานโยบายส่งเสริมการศึกษาเอกชน

5. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ สู่การปฏิบัติ

5.1 หลักการ

5.1.1 การสร้างหลักความรับผิดชอบ (Accountability) ให้เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางในการจัดการศึกษาเอกชน เพื่อให้ทุกฝ่ายมีความเต็มใจในการเข้ามามีส่วนร่วมสนับสนุนการจัดการศึกษาเอกชนอย่างเต็มที่ดังนี้ **โรงเรียน** (รวมถึงครูและบุคลากร) ต้องรับผิดชอบในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นหลักประกันต่อภาครัฐในฐานะผู้สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษาและประชาชนในฐานะผู้รับบริการการศึกษาว่าจะได้รับผลผลิตและผลลัพธ์ตามที่ต้องการ **ผู้ปกครอง** ต้องร่วมรับผิดชอบในการตรวจสอบคุณภาพมาตรฐานของโรงเรียน ร่วมสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา รวมทั้งร่วมสนับสนุนการดำเนินการด้านการเรียนการสอนและกิจกรรมการศึกษาอื่นๆ แก่โรงเรียน **รัฐ** ต้องส่งเสริมการจัดการศึกษาของเอกชน และสนับสนุนค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐานแก่ผู้เรียนในโรงเรียนเอกชนตามที่รัฐธรรมณูกำหนด **สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน** ต้องมีส่วนรับผิดชอบในกรณีที่การศึกษาเอกชนมีคุณภาพต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

5.1.2 จำนวนงบประมาณต้องอยู่ในระดับที่สามารถจัดสรรได้ และไม่สร้างภาระงบประมาณในอนาคตที่เกินกำลังความสามารถให้กับรัฐบาล การเพิ่มขึ้นของงบประมาณต้องสร้างให้เกิดผลลัพธ์ การจัดสรรงบประมาณที่เพิ่มขึ้นให้กับภาคการศึกษาจะต้องขับเคลื่อนให้เกิดการปฏิรูปที่แท้จริงในอนาคต เพื่อยกระดับผลลัพธ์ให้กับนักเรียนและโรงเรียน จัดสรรงบประมาณให้กับสิ่งที่จำเป็นมากที่สุด การตระหนักถึงต้นทุนการศึกษาที่แตกต่างกันในการจัดการศึกษาให้แก่เด็กแต่ละกลุ่ม

5.1.3 ยึดหลักการ ผู้เรียนมีความสำคัญสูงสุด ตามจุดเน้นของการพัฒนาประเทศที่ยึดคนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา การดำเนินการในแต่ละยุทธศาสตร์ต้องเชื่อมโยงสู่ผลลัพธ์ของผู้เรียน

5.2 สร้างความรู้ความเข้าใจในเป้าหมายและแนวทางตามแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนฯ เพื่อให้ทุกฝ่ายที่เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการศึกษาเอกชนได้รับทราบถึงประโยชน์ และเกิดความร่วมมือในการขับเคลื่อนแผนตามบทบาทหน้าที่ของตน มีการรับรู้ในแนวทางเดียวกันระหว่างส่วนกลาง ระดับจังหวัดและเขตพื้นที่การศึกษา และระดับโรงเรียน

5.3 การสร้างความเชื่อมโยงระหว่างแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนกับแผนต่างๆ ทิศทางการพัฒนาการศึกษาของประเทศ และทิศทางการพัฒนาประเทศ การจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี แผนพัฒนาการศึกษาเอกชนระดับจังหวัด โดยใช้เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนเป็นกรอบการจัดทำ

5.4 ติดตามประเมินผลการขับเคลื่อนแผน โดยเฉพาะผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนต่อภาครัฐและสังคม เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานให้เหมาะสมกับบริบทที่เปลี่ยนแปลง และสนับสนุนให้เกิดกระบวนการพัฒนาที่ต่อเนื่อง เกิดแรงผลักดันในการเพิ่มปัจจัยนำเข้าสู่ระบบการศึกษาเอกชน ทั้งที่อยู่ในรูปของงบประมาณ องค์ความรู้ เทคโนโลยี มาตรการในการส่งเสริมการจัดการศึกษา

5.5 ใช้กลไกการทำหน้าที่ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนของคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในการจัดทำยุทธศาสตร์เสนอต่อคณะรัฐมนตรีในเรื่องที่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีเพื่อขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติ การรายงานผลการดำเนินการตามแผนให้คณะกรรมการฯ ได้รับทราบเมื่อสิ้นปีงบประมาณ